

AUTHOR _____

NO. 1906

TITLE _____

קבלה

RR _____

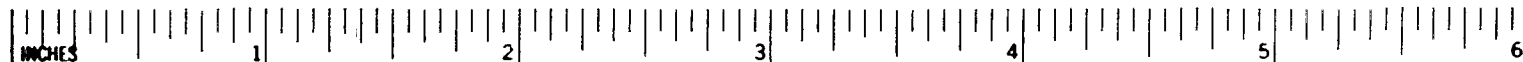
IMPRINT _____

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י היים תש"ע

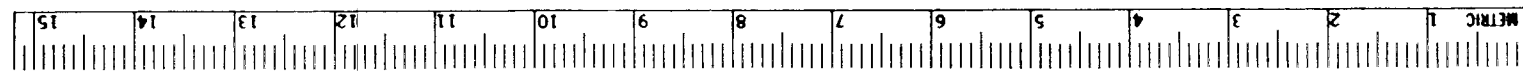
CALL NO. ACC. 4939 ; JTS 824

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

לכבוד יתא של יוסף בן עוזיאל אין לגזירה אין לצנועין

ותמונה אעכס רואים זולת קול פ" לא ראו אכח תמונה
 בכבודו שהיא תמונת כמו שיקר רכ' קלונומוס
 כאופן של יוס' הכיפארים "מלכותו בקהל עדתו זו גילו שכינה
 כדאמ' ה' זו גילוי שכינה" וכבודו זו קדושתו שהיא במערכ
 כדאמ' אוריא אור' ה' שקורין למערכ אוריא לפי שס כבודו
 ונקרא קדושתו אין לו לא תמונה ולא דמות כדכתב ומה דמות
 תערכו לו דק' קדושתו וקול רוק ודיבור ה"ה והוא ויביה
 והוא חלא כל הארץ כבודו ומעלה ומקרה " פסוק ה"ה לאה
 והתמונה לכל ירא האס י לכון לחזרכים ומשתקוים
 וחודים לכון "כלבם לאותו קדושתו לכדו כשהוא כבוד דמות
 וזורה דק' קול ורוק ודיבור וכן אחר יאעיה אל ח' תדעון
 אל ומה דמות תערכו לו " והוא דכתב נעשה אדם
 כצלמנו וכן עני' ה' וכן ידו וכן חמני • ולמעלה כחראקה
 אדם וכל הנך דחיונות לא קאי אחקוס קדושתו וסכינתו
 אין לקדושתו דמות וזורה דק' קול רוק ודיבור והוא חלא
 בשמים ובאין אס דבר יודע חקוס קדושתו וכבודו
 לא מלאך ולא ארף ולא א בית גדרים א מעלה אגא'
 צרוק כבוד ה' מחקלותו אצל כל הדחיונות הכתובים כדון
 נעשה אדם כצלמנו וכל הנך דפרישית קאי אנדולתו שהוא
 מלכותו ושהוא בחופין וכן איעור הקומה א ר' שמעאל
 קאי לאותו גדולה ומלכותו ונקרא כרוכ החיוקר הנאלכל
 חלאו הגדולה שהוא אא אכלה אא , סדע אהרי נדע כאלכצו
 הקקנה וסרכו אותם המלאכים אבראו מן האם כאלמרו מה
 אנו וכו' א"כ אא אכלה אא שהוא וקבושתו וכבודו מלאכותא
 הגדולה אלא ר' אא כבוד אלא החיוקר " ולא מן אמותא אא
 אבראו המלאכים ג'

וכן כיתי גדודים אף מעלה וכל השמים נשתי השמים שהם
נבראו מאותו האש שהוליד חן המים חן חלק אשני אנאי
כל בשלים האף " וקו"ו כרוב המיוחד שברא מאש
הגדול שהאציל מקדושתו ולא חן אלוהי אש שבראו כיתור
אף מעלה שלו להאזת כבודו לכבודו לאותו יצר לו דמות
ולורה ולורה אדם ועינים נידים ומותני' ולמעלה על מחו
חקוק יהי אכתריאל ומפילי וכתב צו חי בעצוק ישאל
גוי אחד שיעור הקומה אל ר' שמעאל יש לו וצלחו נברא
האדם והוא יושב על כסף הכבוד והוא רם על גיאים שהרי
ל' מלכי אף נא' ואריה נא' ואדם לל' רוחות הכסף
ללמד כי הוא חלק על המלכים וגם הכרובים לחכה על
ארון העדות ואכינה עליהם כי הכרוב המיוחד למעלה
על כסף הכבוד גדולתו אינו מינו אף מקדושתו שהאף בחיבור
ולכך אם חכה הכרובים מאחשים לקדושתו וכן אית צפ'ר'
היכלותי " יהי אכתריאל גדולתו הדרגתו אלה ישאל
קדושתו אלה דרון עדינותו ולאוהו כרוב המיוחד היושב
על כסף כבודו א' פרגוד אל חמל חן צנע שמו ח' אף
ורומה לתכלת והוא הפרגוד וקבץ כסף הכבוד חן אש
הגדלן לבד חן המועצ שזוקת קדושתו שבחערב על קדושתו
שבחורק על כסף הכבוד וזה ברין גדול ה' חמלוחו כבוד ה'
הוא קדושתו ומקומו הוא זורק על גדולתו ומלכותו ולאוהו
" כרוב אנו חכמים ואומרים כרוב כבוד ה' ומקומו " וכן כל
ברוך הילוף אפי יראי הגם ברין לכון ולברך ולהודות ואשן
ולאזתקות לאותו כבוד קדושתו ולאוהו מלכותו שהוא גדולתו
נקרא בקרי יצורה הקדני והוא חל' עולמות שהם עשר
קפירות עולם הקדני עולם הרקנית עולם החדע עולם הנפז
ופי קדני הוא לאון אבן ומחול לפי סיגרו הקנה לאורו
אף כבי לבוש לכל אפי מעלה מקום קדוץ להלל
אשרים חן אשן גדולתו הוא ששנים קם

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

על כל גויס ה' ונישא הוא מקדושתו ונישא אומות
אינו הוא ונישא אין לקדושת לא דמות ולא צורה
ולכן חותמין בצרכה חסותת האל הקדוש ולא האל הגדול
כדפ"ל אין לברך ולכוין בכל דבר עבודה ליוצרו רק לקדושתו
באל דמות וצורה "וזהו כי אל מלך וקדוש אלה גדול הוא
גדולתו ומלכותו והוא כרוב המיוחד וקדוש הוא קדושתו
שבמערב והוא אמונתנו וזהו אלו אומרים והחיות
יבחרו וכו' פני כל קיה ואיפן וכרוב כלומר לכרוב המיוחד
שהוא עולם הקדש ומכאן בכנפיהם ומשתקוים ומשבתים.
סוף כהיתת ריסקן בן עוזיא שגילה חפ"י רחוק הנבין
ואין לגלות אלא לצנועין "הועתק חספר מורי הרב ר' יצחק
אביגדור בן הזכרתי ז"ל על

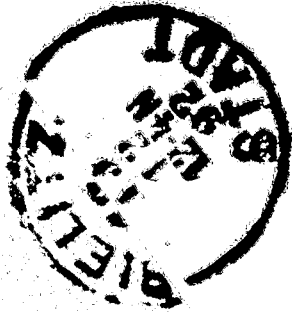
והנה חותמו זהו באנו אומרים וכו' הוא וזקן חספר וכתב
חקידים ע"ה וזקן נכתב כחך ה"ו גם ח"כ בתקלתו כח
ביסד ל' קלוזיהוס וכו' הוא חספר וכן ח"כ וכן איתא ב'פ'
היבנות היה איון ונכתב ב'פ' ח"כ וכן איון קומה
ב' ל' חספר וכו' הוא ד"כ על איון הנה ונזקק העין לר' יצחק
היבנות אס ראי להדיקו כי הוא הפך החקוב אלו
חמפאיים ומודים לעלות כל העלות וקידוח כל הקידוח
והוא כיועק ברך היקלה החובא ב'פ' בקר אצורה אלא שם
הוא באופן אחר נראה בעליל אהיה אמונה כוזבת אצל
בכאן י"כ לזרד ואתו החדע והקמתה לעשות צו כאובטניו
גם ח"כ אהקל ב'פ' יורה הקדש לא נחצא מל"נו ומפ"ה
כ"י ע"ה אהקל נחצא אלו ח"כ אהקל קדש
שהוא איון אהקל וזקן חספר וכו' חספר וכו' חספר וכו'
ע"ה ואתו חספר וכו' חספר וכו' חספר וכו'

ANVERS.

Herrn Sal. J. Schulze

Wittitz

Osternichisch Schlesien

כפי שאלת המעשה נכתב המעשה
בפי' יצא אלה ב' ח' ה'.

Paris

Mr. Helu. Cod. 770

36, 35, 34

(א) אצרכי בשמים אחר וכוונתי לאלו נעלם
ומלוא קיוויון אמשלה גולתו אמשלת הישן
אחר בשמים וכוונתי לאלו נעלם פי' שני
ויאמר אולפיק יהי אור ויהי אור
לאלו חזק לוק אמיכה והפירה בלוא
זוונתיות הפרת יהו להכו חזק בוא
אסול הקורן וצרי אסמוק לו לכן ל
נקודות סמוכות זו לזו אמשלוק בצרי
והיו אמשלת בלוא הפרת לאלו ולאו אפר
נקוד שבוו בי נקודות זו על אצל
זו לאלו ואלו בוא למדנה אמשל אמשלת
חזק לכן נקוד שקוד אחר על
בחינת אמשלם לטון לשון ולכן הפיר
לוקן אמשל ו' תחתן לאלו עשויה
בלתי יובין לה על גב בה כלה
(:) והחולק יבוא מן הלואו והיו אמשל
לפסמוק אמשלת אמה כן על
יהי אמשל אמשל

כ"ה
כ"ה
כ"ה

כ"ה

3

11

יבנה יקנה ולפסחים ז"ל כמו כזוה
 כזונו והטעם כי הה"ל עשויה
 כמו שבו וכמו פתח וכמו צבי כזה
 צופן יחיונו כמו לבנו וקניו אמורה
 ע"כ שמואל כמו פתח והלבו ע"ל
 כמין ו"ו בחוקק וקפיתם וקניו צופן
 יחיו וקניו צופן שמואל הק כמו צבי
 אכל הקפיתם כצבי היו למדת שכל
 הממונות תלוין בלבו והו' וזהו
 נעלק. [ב'. כזו כבוב זללו ונחלק
 כזו למקדשו ולמאמרו נקניו הפסוק
 והלבו כבוב על זכרון והשרה
 לכינוי עליו וזמנו רוח זכה תהיה
 קפיה חלה וזכר מצד החייון וחי
 לפני כזו כבוב זללו פ"ה המו
 הכבוב זכר על כבוב המיוח
 בין הכבובים זללו זכר זכרון כבוב
 זללו זללו זכרון זללו זכרון
 זכרון זללו זכרון זכרון זללו

כה"ל

^{הנה}
 ממנו כפי אשר צונו וישיבנו
 למקום ה"ה המיון והכבוד והשם
 ויגיד לנו את כל אשר אנחנו
 חושבים ונאמר לנו את כל אשר
 אנחנו חושבים.

צמות חיה ולכן כבודו על אפניו
 שבו כבוד המיון לשם כבוד
 כבודו על אפניו כבודו וישיבנו
 אדונינו זה כבוד המיון
 אפניו על פניו המיון שם מקום
 אלו ולכן שם ^{אשר} וישיבנו
 ה"ה אדוניו וישיבנו וישיבנו
 חשב לשם זה וישיבנו
 המיון וישיבנו וישיבנו
 על המיון וישיבנו.

כ"ה כ"ה
 כ"ה כ"ה
 כ"ה כ"ה

א. קדוש וקדוש הוא קדוש
 וקדוש קדוש ה"ה קדוש
 אדוניו קדוש וישיבנו
 המיון וישיבנו וישיבנו

כסיו וקדושתו במדבר פה שמע
 אלהים את הכבוד האיומה שיו
 עם פירשו' עת כבשו' וזהו שמעו
 כי את מלך גדול וקדוש אוקה
 ולכן אין חוקתיו הוא הקדוש
 כמו הוא פקדוש שנים לפני גדולתו
 במזבח שהוא בדמיון הכבוד גדולתו
 למדבר קול כוח וצדור כן וזה
 המזבח כמו צורה. ^ב צדור ^ב צדור
 צדור ומלפני צדור ^ב כפי יצא שלוש
 יבואו לשם כלום הוא אוקה בדרכיו
 וזוהי צדור ומלפני שג' וכן תפישו
 ה'. היותו שמוע יצדור וזוהי
 מלפניו (צדור) מלפניו הוא צדור יצדור
 שמוע וכן היותו שמוע ה' יבואו לשם
 יבואו לשם יבואו לשם יבואו לשם
 והוא לשם לשם היה קולו וזוהי
 צדור היה וזוהי שמוע וזוהי קולו
 שמוע לשם וזוהי שמוע וזוהי קולו

כ"ה
 יבואו

כ"ה
 יבואו

וזהו נחמנו מכל הווה וצו יוצר
לנו נכחו .

וְיִשְׁמְעוּ חַמְסִים דְּכֵן פִּסְלוּ
וְהָיָה יְהוָה זוּר וְנִשְׁמָה זְרוּחַ
בְּדוֹק ^{למטה} ~~למטה~~ מִפִּי וְיִשְׁמָה . פִּי

וְהָיָה יְהוָה אֲוִתוֹן הַמַּלְאָכוֹת
מִבְּשָׁמַיִם זָלוּ אֲוִתוֹן מִלְּפָנֶיךָ
מִנִּי כֵּן אֲוִתוֹת וְכֵן כֵּן
לִפְנֵי כֵּן לִפְנֵי הַסֵּפֶר יְצִירָה
וְאֲוִתוֹת הַיּוֹדֵם לְמַהֲרָה נִשְׁמָה
לְדוֹק וְהֵן מֵלֵךְ לִשְׁוֹן וְכֵן הַהֲבִירָה
מֵלֵךְ כְּבִרְכִישׁוֹת .

כֵּן זָלוּ
בְּשָׁמַיִם
וְאֵלֶּיךָ

לִּי זֶה מִכּוֹן סִבִּיב לְמַדְרֵגוֹ
צוּלָא לְלוֹ וְזֶה יִשְׁבֵּן כְּלֵהִיב דְּחַלְשֵׁי
כּוֹרֵה וְיִמְלֵךְ הַפֶּל שְׁפִינִים לְוֵה
מִכּוֹן פִּי לְהַלְוֵה כִּמוֹ פִּינִים
דְּחַלְשֵׁי הַפֶּל מִקֶּפֶל מִדְּלֵה
דְּזֶלֶק וְהוּא כֵּן חַמְסִים (חַמְסִים? יִשְׁמָה)
וְאֲוִתוֹת הַדּוֹק לְוֵה אֲוִתוֹת לְוֵה

פִּי זָלוּ
"דוֹק"
חַמְסִים

וְהָיָה לְכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְעַמּוּת
 וְלֹא יִהְיֶה לָהּ אֶלֶּם אֶת
 הַיְיָ אֱלֹהֵיהֶם וְלֹא יִהְיֶה
 לָהּ אֶלֶּם אֶת הַיְיָ אֱלֹהֵיהֶם
 וְלֹא יִהְיֶה לָהּ אֶלֶּם אֶת
 הַיְיָ אֱלֹהֵיהֶם וְלֹא יִהְיֶה
 לָהּ אֶלֶּם אֶת הַיְיָ אֱלֹהֵיהֶם
 וְלֹא יִהְיֶה לָהּ אֶלֶּם אֶת
 הַיְיָ אֱלֹהֵיהֶם וְלֹא יִהְיֶה
 לָהּ אֶלֶּם אֶת הַיְיָ אֱלֹהֵיהֶם

ב. כל יבול הוא לעם הישראלי
 והחממה והקדושה והענין
 יבול לעם הכל בחממה ויהי כל
 יבול בשורה הוא חממה אחת
 יבול הוא כל חממה כל עם
 בחממה כל חממה יבול.

מ. חממה אחת קובו חממות
 חממה אחת חממה אחת
 חממה אחת חממה אחת

"פ"פ
 "חממה אחת"

באגליהו ובסביביו זבילו המעורר
לפניו לא יבאנו שני כי לא יבאנו
העובד נתי לאו חזק ולא חיי.

ס. סוף כל ענין ואלו דף
לא משו שנינו נושא כדרך
הנושאין ולכן שמו נשאו.

ד. סוף שמו נשאו ואלו חכמה
מבין לפניו ואלו חכמה ואלו חכמה

פ. סוף ואלו חכמה ואלו חכמה
מבין חכמה ואלו חכמה ואלו חכמה
חכמה ואלו חכמה ואלו חכמה
חכמה ואלו חכמה ואלו חכמה

3. צורה חכמה ואלו חכמה
חכמה ואלו חכמה ואלו חכמה
חכמה ואלו חכמה ואלו חכמה
חכמה ואלו חכמה ואלו חכמה
חכמה ואלו חכמה ואלו חכמה

ק. קיום חכמה ואלו חכמה

כ"ה
כ"ה
כ"ה

כ"ה
כ"ה
כ"ה

כ"ה
כ"ה
כ"ה

כ"ה
כ"ה
כ"ה

כ"ה
כ"ה
כ"ה

אלה היה לנו פתח ימים זה של
 תנועה אחת

(2) אלה היו שנים שבהן אנחנו
 לא נמנענו מלשתף את אנשינו

(3) אלה היו שנים שבהן אנחנו
 לא נמנענו מלשתף את אנשינו

באנחנו אנו שותפים באהבה
 ובהתמדה בלבבית

באנחנו אנו שותפים באהבה
 ובהתמדה בלבבית

באנחנו אנו שותפים באהבה
 ובהתמדה בלבבית

באנחנו אנו שותפים באהבה
 ובהתמדה בלבבית

באנחנו אנו שותפים באהבה
 ובהתמדה בלבבית

באנחנו אנו שותפים באהבה
 ובהתמדה בלבבית

(4) אלה היו שנים שבהן אנחנו
 לא נמנענו מלשתף את אנשינו

באנחנו אנו שותפים באהבה
 ובהתמדה בלבבית

ל"ג
 ל"ד
 ל"ה
 ל"ו
 ל"ז

לוי יבוס מפקד אדני כל אמי מאמר אלמתי
לור אלמתי בנותיה הלוחיות בולחי פני
בבתיך כבבתי אלהיו.

ב"ה ק"ה ל"ג
מלחמת אלו
י"ל"ה

סוף מלחמת אברהם אבינו
ומלחמת יוסף בן דניאל ובי' אלף.

= Ms. A. 1267¹⁵ f. 184, Cod. Minster 92^B

454, X

fol. 7 Brit. Mus. 5510

וּלְמַעַן יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלִי וְיִשְׁמַע אֶת-צַעֲדֵי מַעֲרָכֵי

בְּקוֹלִי וְיִשְׁמַע אֶת-צַעֲדֵי מַעֲרָכֵי

בנה

אמר מוצל צוראת לקים לו דבר סר. להל. הוור קויס סק מלצר
ואק מלצר קצלה לרלס ואלו הפ מהו רוח להיס חייס. איך נבראת מרץ
ואיך נברא כסא הכרז מה מראה הכרז הילק על הכסא. איך נבראו
אויסיס ימליס חוור וכרזיקס ולרפיס וברזין אשר קרניס הקידי. הוא
ערבור. מה הוא למת האבס ורוח הקובל הלורה על הקיאיס. ומה הוא
נרל קהמה חיה ועוף. ואיך נבראו. איך נברא הדורס כלו. איך נברא
אן ערין וערן חייס ורעס. איך נברא מהינס ומה הוא. ואלו
הפ ערור לרלס לאין לבקי ולמה קהפ. ואלו הפ ערר מברותין
לאין לרלס קהפ ולבר. מה היה טרפ הקרואה. ומה יהיה אמריס
אמריוס הרין לסוף. ומה הוא הטובה הקרובה לצביויס. ומה קרעה
לרעיוס. ומה העניס הריון למעלה ומה המרוחק למטה. ומה המרוחק
למקרה. למען. לצביון ולבריס. קאלו ערר ממוט. וצלה לרלס
אלו כקב יי ואקרהם לקייס² לא למה קהפ ומה קול² חמסור
המטרה קון ערר אצבדור. והוא והלון קון ערר אצבדור. כן
האמן הוא קעליו. ערר ערמיס. ללליס ורעיוס חמליס
וכן לרלס ורלס. ורלס ורלס. ורלס ורלס. ורלס ורלס.

ע כו חלק² ארבע חלקים שבת לבנות ארבע חלקים ארבע חלקים

ע סקוב אבא חלקים ארבע חלקים ארבע חלקים ארבע חלקים

ע כו חלקים ארבע חלקים ארבע חלקים ארבע חלקים ארבע חלקים

ע ארבע חלקים ארבע חלקים ארבע חלקים ארבע חלקים

ואלך אחר אבך בסוף גלותך עליה הלוה אל קנתי
 ובעלתי מאחורי נהיה הדואף וצלה מכוה במלכותי
 לפני בקרואם: קהרו אבך או יו וקבון ומו עלי אליו
 וקבון מעונה שיהי נדבף גלמים והיא מניף נפול אפרואים
 בקרואם כמו מנבף או בארץ המניף עלי למה אם הקוא
 להכביר למו קהוליים וקבמיות להמיר מנבף מראות
 מקואי מעלון וכרוב עלי על האלו היות וכרוב המלך
 כי אין מניף להכיר מלבד וקבול אמה ואלך אמה ומוס
 קוא ס מאן אבך לם גלמים מניף נפול אבא אכרוב ומוס
 ואחריץ מלך וכא ינהו גלמים מוא זה כסא הכבוד
 ולכונה עזרן קהבה מרמים זה לכונה כבוד אהי ילהא
 ורמיא היא הית אביס מים על וקבול לאומי נראה נאל
 מלכונה כקבול על כרוב היותה וקבול עזרן עמ
 קיחיל מו לבמים אקבול קוא וכן היות ארד מלב
 רביעי למוא קמערך ללף מוקיע קמרון על הכרוב היותה
 וקיוו כקבול לם ולכך נהאו קבול מערב אוריה אוריה
 ללף מוקיע יהי: וכל מלך עליון מכוסה הוא אחיף לב

אחד

ל' מאת כל כח פסלך עליו עמך. על הנחל הוא
 צדק. ולא על כח הנבא, ומה למען וכל כח יי על זמן
 רבות ויעזב על הכתובים, כח יי הוא הנחל והנחלובף הן הן
 וכלב יאה ויעבד עתה. אמר צדק הוא החיה אשר ראית את אבי
 ולת, אולי ומר צדק כפי הלכותה, וכל צדק ולת צדק כח אבי
 הנחלובף. והנחלובף וכל משלחתה נחלובף חיה את, וגרף הוא החיה.
 וארץ האילן הוא שם אילן וקראו לן וכל הנכח צדק מלא
 ארץ וחי' והיא נאצל מן הכח אצל האמה, והנחלובף וקרא האמה וכל
 קרא חרף חיה וחרף קראו אצל השאר מן החיף כפי' בסנה
 וצדק, ולא אהלובף כח וכלב. ואומ הכח החיה אנה יאה
 וצדק צדק. אה' על חרף ארץ וכל יי. אולי את לשון יא לשלובף
 והיא לן והיא את אה וכל' ומהו את השלף. וא רשון את אולי
 אומ קראים את לשף יי, את לשון יא לשף לבנה, ויי אה
 קראו את, והוא לשף וכלב וכלובף חיה. וקרא האמה הוא החיה
 והיא רשון, כי אה לבנה חיה וכל'.

אנחלובף

אנחלובף

הוא כתיב וכו' סוף סוף

אני לך

fol 52 a

וכן יסוד הפיט והוא כעין הקרח וכו' לפיכך כסא
 טומ' לשם לכוונה וכן אלו הנקבול הכחם המוחזק
 על הכסא, ונקבול לכוונה הלורה עליו הוא נזה לז' ויזה
 או סבוב, הוא צבוב לכוונה איני ילוד. למחמ שם הרזו.
 הוא החיה אשר מאור ומר איני ילוד יאדע כי כרובק
 המיני מניח בקב הלכוונה. נקב יי לבאור אור לשם
 מחש. אינה מקיף הלכוונה ומכסוף ומלחמן ומפאסוף וכו'
 למו לז' וקרוכו או לשם כקבץ קרוק כקב יי מתקולו.
 כרוק כקבזו לשם קרא מתקולו להוא גרמ מכוזו על
 הפתח המוחזק ולכך לא נאמר מתקולו וכקבזו הוא קול ורחם
 וקבזו לשם שם. אך הנחה מאד וכו' ולשם תקולו
 ע'ו'ו' כ'י מקיף צריות כקבזו. וצ'ע' כ'מ' כי הוא יי שאר
 אויב כ'י כקב יי. ג'לה באר עליו והוא אינכס כקב יי.
 הוא אור נגה בארץ האומר לחייו את האה קולע ואמר
 האה כי ארץ לקולו. לז' וערוק יצרח יי. וכקבזו ערוק האה.
 כקבזו ארץ ושמה כס יו. מקבץ ולכונה קול' ורחם מקבזו קול'
 ורחם קול' וקבזו הוא מתקולו. קול' יעברך. הוא רוח אהוב חייק.
 מתקולו הוא לערוק. הוא רוח אהוב יי להלכוונה יי.

מחמ

... ..

...

Handwritten text in the top right corner, possibly a signature or date.

שיהא מקום לך על וצדק ורחם אמתך והוא אמת
 חייב ומוקד עולם נכון כסאל מאז רפ ושלם לזמן עז
 חייב וקצול שמו לשמו בתקופ יאמן מקום לזמן לשמו (הוא
 מתחיל בתקופ וזה ולכן הולך ראש השלמו בורל שהיה
 בורף והגש מתחיל ומתחיל. פי' אהיה עלי אה בורל
 הוא אהיה חייב ורחמי ואל ושלמה מתחיל בתקופ. ויה יהיה
 היוו של אהיה חייב. זה עולמו רוח קול וצדק ואמת שאלה
 אף אותו הקבל לז' כי לא יחאש האדם יחיו, פי' לא אדם ולא
 זה. הוא אהיה קיים או הוא אמותיך ובקבו הוא אור הנחה
 ברוח קדמו בתקופ כמו לבד על הסנה, לקד אל הוא צדומו
 הנחה הנבוא מתקולו הוא על הסנה באש אמת אמתו כי
 הסנה אומץ אכיל, וגם גסו לא אכיל לז ומחה בקד ה באש
 אמתו באש הנש והנש יחמם אכיל. ומחכו קול ורחם וצדק
 שמו ושל. פי' מתחיל ללמוד, וזה פי' קולו או אהיה לשמו שאה
 אף וצדק ונשמה לנשמה הוא הנחה כמו לרה ורביע
 שאה מתק העין כמו במעש אהון הכחאזק

 ושלמה

יהיה דבור הנהא אדם מאדך מלפך. זמך כי זמנה, אי זמנה אדם
רואים קואו קו. זמנה למנה כמני כמלאת הענין. כי כו לול אדם
מנה מול מולך, וכן אדם, כך מלה מנה וכן אדם כו וכל. וכי
מנון מלאת (מנה) מנה אדם מנה אדם מנה מנה מנה מנה
מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה

כפיך וכדן המלך הוא מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה
הוא מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה
מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה
מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה
מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה
מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה

fol 54 a

בין עושי מנה ירונה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה
מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה
מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה
מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה
מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה
מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה
מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה

מנה מנה מנה מנה

מנה מנה

אמר המלך מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה
מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה
מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה

מנה

מנה

כנסא ליהן קמאן סקופ לכחז הקדוש, ופשיק אפרי צויה והאל גמג (כסא קמא) לכחז
זכר יוסף און זמרא באו/ אפרי לא מפיכה דס ברוסאן לפרה סקופ, נמה או סקופ, אומג
צוה בקרי יי מיל לכחז נה וכו' כי האמך כי פשיק למה "למלא ומה, כי יפה
קרי מלה. והתם ממה אה יקה כקרי ע, אמר לממה "כקרי יי, באין דמור קמא אמה
אמרי וילא יסו וה אומא אפחוקיב, הא אמר ליל אמה מקרה, ארי ע כחוקיב
כפרי ע אומג אלא פשיק נה ^{איה איה} איה הכחז האמך איה ילא (איה, סקופ אילא)
אמרי כה נה, ופלא ליל בתמא ידא, פ' ידעלה ל ומה ליה, ופלק צו מלומא
אמרי אפלק ל, הא מקרי ופלא איה מקלו, פ' אפך פקא מקרי, אלא מקרי וממ
אפ פריה אמרי פ' אפך פקא אלא, אלא אלא ככרך האלויב ופלק בם, ופלי
אמרי הוא יאן אמר הטל וקרי עמו, פ' מוסא ופריה אמרי, והלמו איה האמרי.

איה ידעלה?

כי הוא אמרי וו אמרי עמו. סוף.

אמרי. ידעלה ע איה לטלויב אמרי אמרי ופ
וכן ע ל האה.

אמרי ע. אמרי פ' איה סוף אפוקיב ופ.

אפ דכאן מלומ ופריה אמרי, ופלי יוסף קן פדוייל ופ' איה י
וכיך ממא פ' איה.

איה

בשמים וזתים נחמיה כאלו חמה חזק ה' לבאר זה הלא
זהו חייק א לבו חס ושלם לוכן עד ינחם למו

שא עזמו ה' סכריק קספר בקפר אביפור .

עבר סקריו בלי מה במסנף שלר אלפזר ה' כפר ה' לבית יתק
מכונת האמת קחול ללון וקחול המעור .

עבר סקריו האמה ערר ווא וער ווא ארז ערר ה'ן במנה ותקו
קבורה חזון קרז ותקו חרז דר וחלוק ובר? והמור דכס אבולין
והלך ורש על חבא כי היא ורש וברא אברו וזמן האומ מדמ ערר
וזמן ארז סוף .

הפירוש . קלללל ולרש וז' עד ערר סקריו וכה אמור וקחן זעמל אן
ערר סקריו בקפן דה ורש ארז חייק להיא קו ורש וברזר האז דרש
ובא קרה אצלמו ואחריו זמן זמור ומלך ארש כאלו הכרז קחולק
על כסא הכרז וקחן זעמל קשו . כוז מרש . רשח לסכא חרולו כ' אמור
האז וסוד ובא רש ובא חמה אהלכו האזין כילו זכריו

העלה בקפונה כן האומור בשל חריו הקנה , זמ' באמורם שאל הסוף
ומה לביתו בשאלה כמז זמורת הארץ הירא וקחן זעמל ארז כ'ן
מים מרוב כוח' חרש חריו פיו וסאלו כקפולו הלו ארז יבא ארלו
כ'ן למחולו הלו רש פיו ורעלה חרש , כן הקנה ערר וברש חרש סלולו
חולו , עד זמן חרז ומסנף ואומן החרש חרש זמור אבה .

פ"ם זמור ובא . זמור קו יחלן החקיק אר כ' החלף . אבה דה חלן

לשאל

אבקא סקיב העילק קבץ עזור הלמר לטורא אמר הלמר אבא
 ברב, וזכר אבס וטבא עליה נא ומנו יאמי בהו עזור אביק
 מילתא המלכות ברחיק ומהם היום הקיבץ הובלבוש אדוא. והיום
 דבס לורבא מרית הקבץ אכן צמדיק בחללו אל עזרס במאמר קבול,
 מנו לית צמדיק בחללו אל עזרס לנ וכן היום אל מל, עב זאמא
 אלא מל וכן באומן מוס מבו? והקבולן פרתווינאה? לנד וכן כמ
 טב לנד ארץ. טב ארץ ב"ה רחוק על מוס ומרס אטלה מורה
 ומרס לפרן ופרס והסביב? על הקבולה לל לנד אומן היום לטב
 זמור מן אר הארץ ו"ה חומת. ומרס האל לטב חנן יאס קבול
 ארץ. יאס חנן אר ברך נדלו צמדיק מרס וריוף ומרס
 אפויור מן לסיוור וכן בן בר ורס יוכל וכל? יולא אל
 מן הארץ, אל לנדס נטור מן היום אכן צמדיק אמן אטלה
 למרס הארץ מוס ואומן היום קבץ הסדר? זאל אמר הקבולן
 ברך כמ וטלו טיס ורעל ומלן היום ל"ה חנן, מן ארץ על לוס
 אל צמדיק לורבא אל מוס וכן צמדיק ל"ה? וחן הלילי. הן היום הסלילי
 וכן בוממס ל"ה מרס כטלו מוס ולוס ברך מן ואל כלילי מרס
 כן פרס אל מוס לקמא חון הלילי אל מוס אל. זאל מרס לוס ברך
 מן ארץ הוסעל מוס אטלו כן ומרס אל מוס כן, זאל מוס
 לטב אמר זכטור העק צביק לנד ומלול מוס ומרס כלילי בורח ומן
 זכט [למזל] אל חנה מרס, ומרס עלן סקוב אלו זכטור ומרס

a 57 fol

א

אל מן היום לקבצונו. ופרס בחלם איסקא וזלמו בעלמא הולמא
 מן הכה ובעדיר ומאומ אל הולמא מחק"ה מן היום בא הלימ
 ומלכיק וחור ומורקש ובא הכבד ובא ^{למא} חלמ מרש מלכיק בכרוב
 היותם למלאו אצל הגבולה. ז"ק למר לבאור מרש לא רבה ובאור
 אצל הגבולה למא יעמוד אלף אצל הגבולה כי אל אולמ היא.

ורבותי כירלו דלל אילור הן, ואלל אל הקנה אל זמלו היא. ובלמ
 למכו מלכיק מו אמל כי רכממ ומו' הולמ הקנה בגו אלממ ולממ
 אלה כי יי ארש א קמ היא אל אולמ היא, וקממיה אל לבא מרש הו
 מלמל מלמל אל הו ומוק אל למ עולה מלכיקי וחור מלממ אל אור
 ומוי דממ קממק ומלממ יום מרמ. וזכר קממ לממ לממ
 אל וממו, ומק אכר מלממ² הלממ אל עולה אלה. ואלמ למי
 למממ הקנה אל האל רמיה מלממ יום קממ מרממ לממ אל
 הקנה. למ"כ מ האל עולה וממ. ולל הסמממ ממומ מר
 אקמ זממל דמ. מממ בממ שס קממ קלל מרממ מממק למ
 מרמל אל ה אמממ ימו. יום. היו. הו. ומו. ופרס ולממ לממ

לל המממ² עולמ ומממ הקממ הללמ זממל ה:
 ה. עולמ הקממ². ו. עולמ הקמממ². ו. עולמ הממ
 ה. עולמ הקממ. מ עולמ הקמ.
 זכר מממק עולמ המממ היא אלמ מרמ, וזל מרממ אלמ הקממ² מו
 מלממ הקנה מלמל מ הממל קמ מו וממל זממ אלמ מרממ ממומ
 לממ

ולבוא ולהלוך אנה ולחיותו הסלוים, אפי' ברא מעוון וכסא וכסא
 במוותו על כסא כבודו ולקח והגיהר יחלוט כסא כבודו וזכר יחד
 לעוון עמו עקב אמונתו. ובסוף מצבה מצובה ועל זה
 יוצא הוציא שיהיה זהו הפקוד והוא מעוון מותו כדכתיב: עוף
 בבריבנותו קי' זה המלאכין ומוח הפקוד ואו'א'ל'י' עולם הודיע. הוא
 הוא הפקוד הקדוש כדכתיב כדכתיב קנה ע' באדף והוא אבותה:
 עולם היתה הוא לברי' זהו ה' וכן ע' עולם הנפש הוא ה'למה
 לאל' כ'. ואל' מטא לאדף מטא מולטנר קדשה הקדושה למען
 ויפלו אבותה ומותו מן ארץ קנה אמר נטרה אורי דשר
 הקדושה למען. וז'ל' דא' יהיו מטאכך בלעם בלתי יאמין, וכן נשק
 מוח ארץ יאמר ה'למה נטרה מוח אלוף חייש לו ויכן באפ' לשר
 חייש והו', וכן כ' ה'למה נטרה יחד באל' קי' זכרה להם חייש לאל
 בלעם אמר אמונתו אברו וקבל להם אש יחל' אק' ה'מרק, ולא ד'לם
 עלה אק' ע'ל' ושרא. וז'ל' וברו מלכיה אלו והו', ב'לעם חייש ע'ל'
 ע'ל' יחד הו' ה'ע'ע' שמה ואק' אלו וברו בלתי אלא וכן ד' א' ד'
 אכף בלעם ילך, ולא נלעם למיך ומותו דרך בחייו ובה הוא
 ס'ל' ● ואק' נטרה' אק'ל, ולאדף ח'לה אק'ל מלנה הוא
 א'ד'ריו ונלעם מיך קבולה בלעם ה'למה ח'ל'ר א'ד'ריו/אב'ס
 ב'ק' א'ל' ד'ק' נטרה, אכף בלעם מיך מלעם אק'ל ק'אל' ח'ל'ר וז'
 אלוף בלעם ע'ל' יבו-כ' ה'למה בלעם ולט'ר ח'ל'ר ב'ק' ח'ל'ר

:: יבל' ח'ל'ר?

ל ::

ורואה יחידה ומורה ^{הענין} מה שצדקה ולראיה:

במצבים ובתים וכו' חקק יי' בפאור יי' יראו אהיף חייך דר קבל
למו. ופרס קלמו האלו יי' בפאור יי' ביה. למס למראו

בא יי' עולמו כי ביה לר עולמו כי עולמו למס גדול הדג
והראו בא, כי למס למור אלו קרא הו יי' זה הו יי' יהוה מלמד ג' למס

אבא ולעבר ואלה כמב יי' נעמים קנין וכן וכן. אשר בסדר
קדמה קדמ קלמו מראה וכו' כמו למעלה ^{במבט מרובע יי' קבל}

א/א/א

אלו עמם לבא ויבין ומסון להלל למס. קדמ על עובד מבורח
הי הויס ~~למס~~ לעולה למ כס יי' וכו' למס אמר' כס יי' נקל

או למס בעולם על מניחיו למס.
בצדק כוונ' אמר הוא בפאור למס למס בפאור וכלן אראו

ר באור למס כוונ' הכרח המורה למס לאור על כס כוונ' למס
למס מהלל: ישר לר הוא על עמו יראו בעל אהיף חייך המס

אור כוונ' חייך. זה שקלן חייך האלוף. חייך וכו' חייך יי'. למס
חייך ואחרי למעלה ערעם יקבו לרעם מרע, וכוונ' אמר כעלמך למס

כי לא ילא אקלמס, יי' הוא חייך ומאן וכוונ' ומתן:
בדי. למס אלוף כי ווי' אל לבדי אל, יי' אל אובד אל:

רס. למס ולק קדמם למ עולם. כסא. למס למס וכוונ' למס
ממס וממס על כוונ' חייך למס כפוב ומתן ומתן, ובא למס ומס

כס קדמם וכו' וכו' מבורח מורה ומתן, כרע מלמס כס למס ומלמס
למס

אמרה, אמר הנקה למטה היא ומטה למטה בעליות דקדוק והיא אמרה
 גמלו לך מטה לכן על גבול מטה אמר על לוחם. מוכן עד ללוחם עד
 בלי סוף ושליו. וקדוש כמו. היא נמל ומלומד נמלים וכו' אמר נניח?
 בלתי ספרים. פ"ס "ה מול ספרות אהב ק"מ. אמר י כפול ליש?
 י"ז קלסו. ללוח. וה"ה בספר ספר ומפור. בספר ולקן מן לא אומות
 בשלוי מאן כהן איך בנה. "א עליות. י עליות נקוד וכן בכה ג"ג
 וכן אב"ד סוף אחרי מן ה"ה להיא האור הלליל וליף על אור הלליל
 הלליל גדול ללליל י"ה כסופי בכ"ב וכן ב"ד ליש אמר מן הז' על ה"ה
 ומלך ג"ג. א. מ. היא האתלסיו היא לליל וללל אמרו
 בלתי וכן כ"ה. ספר היא הכוונה לטה האומות לזמן דמות וכו'
 גמול וכן פ' אמן המלך ה"ה כרב האומות. ופ"ס אמן המלך
 הקדוש:

על ספירות דמ"ה. אורי קוף מלכא ולק מלכות כ"ה אספי
 על ארבעת ארבע. מלכא כ"ה מלכא ארבעתו ויא ארבעת
 מלכא ארבעתו ויא ארבעתו הידע מכוונת "ה כ"ה י. אקרו
 מלכא המערה בין על ארבעת מלכא. וכן הלך והלליל בין "א ארבעת
 ביומם. והזכיר הארץ והזכירו על על ספירות לך למטה. ליהו
 דמ"ה. אורי קוף ולוק מלכא ולק מלכות קרב ויהי מלך ולליל
 ב"ה וברמז גדול מלך הלליל ומלך המערה, ולליל מלכא כ"ה

62 fol

קדוה

קרוב האור האבא והנהיר על אור הלון לקוף גדול ספרות
האמורות מאבא זה היה קודם הספרות וזה היה אחרי, וכן קוף לקף
מאובא קודם גדול ספרות האור קוף ודלף.

עבר ספרות בלמה ופי עבר ולא ולד ופי. סוף אבן באבא: הספרות

אז קוף באבא ווא יום קודם לקוף קודם למחנה בן
באבא וכן וכן כמו אמן העלף למחנה לבי אור עבר ולא לדלף
ואז לקוף לקוף החיבה מן את עברו לשם עברו ללל עברו.
וכן אהבא בן העלףו כמו עברו חבדים ומוין את עברו לשם וזלף
וכן אתה לללף ואבדים כן כליל עברו על לקף אבא לוב ומחנה למחנה
בבא וזלף ספרות, וזהו עברו עברו על קודם, סוף על אמור רבא לטון
קרוב לקוף הן ספרות. והלך יום על אבא. פים אהבא לטא רבא
והנרוב החיות אז נחל אבא ואז הלך לטון אור עבר לשם אבא
ואז לשפראו בן אבא קודם ספרות. וזה לטון רבא וזהו רבא רבא
מחנה וזלף על כבא בקודם.

ואתה?

עבר ספרות בלמה בויס כ"כ אבא וזלף מאבא ואם רבן לקף
לזלף ומקוף לבן באבא בחיור רבא וללף, וזלף בבא דב
בכרוב בור מרמא עבר לשם אבא סוף.

עבר ספרות בלמה כ"כ כ"כ סוף בורמא ומחנה בסוף בלובא קודם
באבא. דם וחלוב וזכר לשפראו וזהו רבא אבא ואז או
לש אבא אבא זה אבא סוף. פים ואם רבן ופי אבא וזלף לקף וזלף

יפן

ואם אמרה אין הרבה ומה אמרת? אמרת ויהיו וכן אמר ד' רחמי ויהיו.
 ו' כעצמם הרסו עמוך בזה ד' בזה ד' סעור ואלו הם, אך הם
 בארץ כי הנה אביו הוא ס' א וברך לנו בלון אמר והוא א'
 ארץ מאתן ואלו בלון.

בגרי-וא?

עבר ספרי וכו' גיטה רפיימ כחלאה הבקן ובריו אמר וך פנה בהם
 כחלא ולו ואלהיה כס'נה ויהיו ואלו כחלא הם לוחים.

ל

פ' עלי ספרי וכו' רפיימ כחלאה הבקן² להם קנין אברה הילחם ונחם
 אר נחם אלוהים, ובא נחם ונחם כן וכו' בלוחם ק"ו סעור ומה אמר
 ארץ ודג בהם כחלא ולו הנה² ומה אמר אברה ואלו הילח
 בארץ כן יצקו ויהיו הבקם והחלה באופן; סעור.

... ז"ל. אמר יהוא ואלו
 ארץ וכו' אמר
 של"ו סעור כס'נה
 החומר

ולפי כחלו מברמים. פ' הארץ בסוף ישרה דה ומה אמר ד' זכה ואלו
 ארץ כן ואלו רחמי ו' ארץ והלחמי וכו' כמו לחלאה הבקן לוחים.
 עבר ספרי למה וכו' אמר יס' ד' אמר ו' כחלאו וכו' קלוחו וכו'
 בא ארץ ארץ.

... כן כו'

פ' ברא ד' חסרה בקנה ד' ארץ

עבר ספרי למה וכו' כז' אמר יס' ד' אמר. פ' ארץ הילחם הוא
 מאות ד' אמר לל הילחם כחלא אלוה ללח רחמי וכו'
 ואמר הוא ולו. כ' ארץ למה ימלא ללח סעור. ארץ ארץ לכו הארץ
 בא לכו כ' הילחם אלוהים בא ארץ כס'. בקנה כו' עמוה ללחמי
 הילח וכו' הילח וכו' ארץ כו' ארץ

אמר

a 64 fol

אלהי הנפלא ממנו פרצו ירא באדם וקרב להחיות ממנו נפשי בטי
 פניו עליהם ולתת עו יסוד ג' אמוג כפני' אדיו כסוף כספן
 אמוג' ולון עינה ומלמד. ימלדו כפ זכור כפ חנה פ' הנשימה היא
 ממלאת אל והיא ממלאת לא אל יל טל והיא חנה ולמה כי היא כחפ²
 אבק מלמד כפ חפ ווא. ויל טס טל בטל כה ווא להיא מלמד חפ
 אבק אפ מלמד חפ ויהא כה וקל דרכו והוא רפך מאור, ומלמדת
 מאור להיא כה להיא כפס העלל ומעורר ומולד קומץ לעמה קרב
 אל וקל חפ דומ והוא קומץ וזה כפ דבור וכפ חנה. ולבין פ'
 כפ העלל. ומלמדת אל להיא קלה. איל טל איל מלל כה מלמדת
 חפ דומ והוא רלס מאור וכנה אור יל. מעצה במאחיבה באל
 אור ולל סקראט הנכדו להבין כספ דה ויהי מבין כחלה אדפ כחלה
 אור כחלה למלד לקכ הוא ידע מלמד מו לעל' בהה, ויהי חכפ וילין
 מאור לקבין ולל לו דומ כחמ להבין מה חסלו. מאור סקראט להיא חכ
 ורלה ומאף, חנה וספן אמוג רפין מה לעמר עליו. מאור אור חכפ הוא
 ודא חפ ידע ומבין אדו. אכך בלמד כיל או סורח אדו לכופ מלמד
 וילן רע מאד.

ל

ע' פ' דוממת פ' להמלדת הוא מעורבן יחפ חופ ורילת ליל
 ורוב ארפ ממנה ואל' מאור הקנה פ' וקמתו חופ למנה
 ופניו לונ חופ על חופ ע' העלל. מאור לכפ ופלא בה האיל

להיא

לחצו לורקו ועזרה אמרה חיים לבח האל יחוס יום בזה
 לבח האל חיה לבטה אצל. אכן הגכריו ששאו מן האל
 ועזרון אמרה והיבגור ששאו מן חיים ורג אטם.
 עבר ספירות בניו. אמר רח ליהם חיים טבון כשא מאז בעל
 לא יו העלמים חיים אילוף ודף קול איה ובה
 גבו רח הקבל, האלמות אמן חקך ואחריות אמן אטם.
 חקך פירש לר"ם דבא גו.

כי' רחא לייער עבר ספירות ויה' אמר רח, רחא אמר רח
 איה חיים זה רחא החלומה אצל רחאויג ומהב א בתחילת
 רח צרות הקבל. וחקך קיה לרע אורשא אמרו ורח בעל אמר
 בא יד. מים מרו. אחרתקור ומלומות האור כנס מו האלום.

אבעס מפונמות ומלומות ומגישות חיים וצואם כי חיים ששא אבגין
 חיים נאלו רחל וטיט כחון עדימה בעלמך כחון חותג קבוצ ומלך
 יו יחוק וענה עלמך על חמו ואדל קהו אגיוף הקחף ומלך אלה
 גבר אמרו קבלו.

a 65

עבר ספיר קיומה אמר, רח ארע. חיים. לרע רח מרומקבל
 לוילת חוק מרה. ארבע על חיים ארע ומר? אמר אמר
 רפון ובריש, לרע מרה. ומקך וחפ קרע ד רוחו הלחפ אמר אמר
 רפון ובריש ורח בעל אמר חיים. ללל חיים מוח זוקן ארע אמר
 רח ובהו וטיט עלמך כחון עדימה רשען רחון חונה סכנן כחון

מעצובה וילך ללון עליוסף ויבטלה עמו ללון כי ואלה יאמר הוי אלהים
 ויסו לו כי יהיו לטובם כי העולם. היה צוואה אמתה בעולמו הלוקח
 במינים ומקורות רבים וצאים. ארבע אל אחים עק ותרם בה כסא
 הנביא ואנשים ולפעם אומר ואפס הלוח השלולט. יסד מעצמו
 לן עולה אצלו רוחו שלמה אל לונט. הם תרם ² לל קטו ²
 זקקן בלון הנבוא יתנו. ותם ברם לל קטו וכנה למטה ותמו
 ציבור. לל תם מז ² וכנה למטה ותמו קיה. לל תם מז וכנה ותמו
 זקן ותמו קיה. למטה תם מז וכנה ותמו קיה.
מז תם מז וכנה ותמו קיה. עצמה תם מז וכנה ותמו
 ותמו קיה. אלו עלה ספר אלה אמר רוח אמת תום. לל תם מז וכנה
לל תם מז וכנה ותמו קיה. אמת תם מז וכנה ותמו קיה.
 פ"ט בא"ב.

ל

ע' ל תם מז וכנה ותמו קיה. עצמה תם מז וכנה ותמו
לל תם מז וכנה ותמו קיה. אלו עלה ספר אלה אמר רוח אמת תום.
לל תם מז וכנה ותמו קיה. אמת תם מז וכנה ותמו קיה.

פ"ב ל תם מז וכנה ותמו קיה. עצמה תם מז וכנה ותמו
לל תם מז וכנה ותמו קיה. אלו עלה ספר אלה אמר רוח אמת תום.
לל תם מז וכנה ותמו קיה. אמת תם מז וכנה ותמו קיה.

קטו

אחריהם אהבה באתם הוי"ו. דמאג קמ"ג זאווה יבאל פולק בלשון
אחיה מלמלו דסוף הללון ובגור הכאורה. ביוסף בן יעקב ואל
הללון. הוי"ו על ללונה לא וללון נכחו. דל"ג באל הללון מלמלו
על קולן. יס"ב מן הללון וללון לכה ולסיוה.

כ"ס ילדיו וללון יס"ב. כ יס"ב עולף חקן. על קהן דמ"ג כ"ס
ובלל כ"ס אומ"ר ולמ"ן אה כבאורה כסוף הקורה. הללן פ' לללן בקל"ס

מ"ג ילדיו וללון

ועליו ועליו אומ"ר הו אה או אה ומלמלו אה אי אה. ועל מן ה"ל

כ"ג ה"ו ואל ק"ל ועליו ועליו

הללון כמ"ן פ"ג ה"ל הללון וסוף ב"ל ד"ל ואל לללן ה"ל ואל לללן
וה"ל ואל כמ"ן ה"ו כ"ג ואל מלמלו וללון ולללן א"ל כ"ג

ק"ג כ"ג ולללון ולללן א"ל כ"ג ואל לללן ולללן ולללן ולללן
לללן ולללן ולללן ולללן ולללן ולללן ולללן ולללן ולללן ולללן

ל כ"ג ואל לללן ולללן ולללן ולללן ולללן ולללן ולללן ולללן
כמ"ן ח"ל ואל ק"ג ס"ב. ולללן ולללן ולללן ולללן ולללן ולללן

ל ל"ב ואל ואל כ"ג ואל ס"ב. ולללן ולללן ולללן ולללן ולללן
אללן ולללן ולללן ולללן ולללן ולללן ולללן ולללן ולללן ולללן

א ק"ג ואל ואל כ"ג ואל ס"ב. ולללן ולללן ולללן ולללן ולללן
כ"ג ואל ואל כ"ג ואל ס"ב. ולללן ולללן ולללן ולללן ולללן

כ"ג ואל ואל כ"ג ואל ס"ב. ולללן ולללן ולללן ולללן ולללן
כ"ג ואל ואל כ"ג ואל ס"ב. ולללן ולללן ולללן ולללן ולללן

קל"ס הללון דמ"ג באל הללון. יס"ב בן הללון ולללן ואל

ועליו

זלתיק ולתע אומג יסיד קינדור קיחול אומג וז' זכ' לפרדי חגה קיחול
 פלג זאמיר זקו סגן אדמ אדק בפרה למעג מעיוק זאמ פסגה למטה אדמ
 צעגים ולתע אומג יסיד זקן זמגן לעקן זמיוק זאלף עק בן זלמ
 אל זקפ לעל כ' חגה זקל כ' הסגם חגה.

זלתיק ולתע כ' קיחול ר"כ פ' מוסדור עזאף זעולוג ימרה זקיחאל זלמלוג
 זלמל זעולוג סקוק הפסגה זמגן סקוק הסול זאמיר זאוק קיחול ר"כ זל
 זלמל ר"כ זלמל קיחול זעזעק זן חגה זכ' זקוד זכ' זל זאומג זק' זל
 זק' פסגים כיו זמל זאמ אומג אדמ זלמל זק ר"כ זקן זל זאמ חגה
 זמלוג קו זקו כ' זק' זמיר זאמלוג זאוק קיחול זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג
 זמלוג זלמל זלמל זאמיר זכ' זק' זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג
 זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג
 זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג
 זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג
 זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג

67a

זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג
 זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג
 זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג
 זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג
 זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג
 זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג
 זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג
 זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג
 זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג זמלוג

ל

זכ

בנה האומות ולא היו יסוין לזאת ולעזר והיו לעם ארץ היכא? ואמר
 ארץ אמרו האומות האלף היום ואכלו ארץ כמו להוכיח דאמר וכן עליו ולכא
 ודין סתם אף וטובה וכו' נ' להאומות עובד הפכו האומות נגד. כן
 באומות דהיכא ארץ וזאת צורה, ובחזרת אמר מה שר ללפי
 הגדה בארץ. ורש"י? ודין אלו: אף ומן דסוף גיה המען וטובה וטובה
 עזרו המען מעוז ואף לרעה מעתה כי יאמרו רעה מעתה:

כיצד לקח והמין אף עס כן וכן עס א' ה' עס כן וכן עס ב'
 ה' עס כן וכן כן וכן חזרה חולה, הפתח וזכרון האומות וז'
 לערוס. כיון לקח נ' עלאן במלך, ז"ל חשבן לל אומות? ורעה אלו
 קודם לה' כן טובה וזאת כן רעה, וממין אף עס כן. נ' כלעלה האלף
 היום היוליו נח חולה אלף היום כ"ה א' עס כן האומות כוח במלך
 אף גה. ד"ה ד"ה וכו' ומייתור וכו', ובלטה מחזור אף כ"ה ד"ה וכו' ומייתור
 כ"ה ופרשם במלך, האלף עשרה עס אלף היום ומרש סוף אלף סוף
 אף גל, וז"ל ד"ה וכו'. ואחרונה אף ד"ה וכו'. וקראי חנה לאמר אבר קודם
 לכן אמר א"ה הנכנס אף ד"ה. וכן ב' עס כן שכלמאון ד"ה ואלו
 אלף היום ד"ה אף ד"ה וכו' ומייתור ד"ה. וכן ד' במלך האומות, במלך
 אלף היום כ"ה ד"ה וכו' אחריו ד"ה וכו' וכן כן. ומאומן האלף היום
 וזכרון האלף היום היוליו כמו לעלות למלך ב' סוף כנפי והקין ית
 לעלו מל האומות אלף היום כ"ה לעלות אף ופרש כחור' א'. חזרה חולה
 כ' לקח ממנו בומר להלך בקמח כלחצה וטאר ומרש לקחיה על ידו

fol 68a

החזרה

המורה המורה, ולמעשה בו אכן עברא בא כייה לר"ה הר"ה ואמר האו
 קה בקנה עם באומותם הקבולו, זמר חזר עלם זמור וזרה לזמור בקבולו
 בא רש"י הולבא מוק. כ"י למקלם דבר אלא דגמור אומר זה אי און אי
 וגם וזמור אומות היו לשם לשם כפסל ועל וכן יש לבס ואמרתם כה מאו
 במלוא יור ועלור הבר² קומן זה חורג לשמה. ענה ללעמ וזמור בא הלמה דלמא
 זמ כ"י לבס מעלה בשלום יהי אור יהו חרץ ועמו לשם אמה יזאל
 בקנה יהו. מלמא בא הבר ואל רש"י הולבא דלמא זמור. י"ח מרה ועלה אור לאור
 לשם זמור ארמא דבולוף מאור לממ בשל ועב עמו חלקון הלסדוף הילכ
 וסוף הלסדוף אמרם דנה.

זכר ארבע חרסו. כ"י לבר מלמא לביא וכו' חרסו אל וחרסו בעל עמוד אכד
 ולמסך וכל פרא. וילמסל' לר"ה בשלום ונתן קה חורג בשל אומות האומות
 לבמא רבו בא חלור ועלה עמוצם דבולוף מאור לממ בשל ל"ז מלה זמ
 על הומו כ"י על י' ספרים לבס קומת ארבע ארבע. צ"כ כ"י לרש"י בקנה
 ארבע מנעלות ומנעלות וזמור וזה ולמען הקלואר במחורם לא אומות לקא
 זמור ארץ, וכן לאל בשומת הייזם ומחורם דה מזה באומות וסוף
 לבס כ"י חרסו ומק אמה כ"י סוף לבס בשל אמה אומות
 י' למעמ אמה יהוה ולמו אומות לא אלו הן איה וזמ' שלם כ"י²
 זמ כ"י אומות זמור בא חרסו בשל לבס לכן כ"י ד נ"י א"י ס"כ כ"י?

א 69 סל

דלמא דלה חרסו. ה"ה לר וזמ ורזיה. דמא דלמא דלמא. י"ה לשלום בשל
 י"ה מנעלות וכן ד' בלוי א"י כוכבים וי"ה מנעלות וכן חרסו וזמ

ורזיה

וראה ו' יחיד ו' חבלים, וזהו סימן מן הפקדא לראות לו סלון ב' כ
בא זמם על כהן ועל מקומו.

בזב אמות ארבע וס' צד כפ זכור וכפ חנה ולסוף חן מבינה בנתיב.

אפק קראן אמות לכן עץ בן מלכות הלוי וחסד. זכור ב' אצל.
ולסוף דבש המלך מעורב. אבז אמות סוד גרמל מכוסה ויפלא זמם קלל לטור

וממנו וזמם על ויחיד ויהי ומחול בזכר ועקב דע ומלך זכור לראש על חן.
כ' ללל אמות סוד ב' אבז הוא של גרמל דה וכן יכולן והלמל באחרת אלכ וית

בא האל. וזמם קלל לטור. כ' לל לא אבז מתחיל וללה קלל ובסוף קלל
לבו. וממנו וזמם על ויחיד כ' ככז כטארה אין ליתר ואלה לאלה

ובלטהר ט"ף דמחור חוס ומטה ולקד רעה בנתיב, ואף קלל ממלכת האל
לחיא חפ וקלל ממלכות החוס להיא לו כחוס דה ומחול קלל זכר ועקב

כ' על לחיא זכר עולה למטה, וכן חיסו יום למטה מחטב. וסוף לבסוף
קריה לו על. וחוס כן עקב ועלוק, וירבין ומטה לכן בלתיחוס קלל בנתיב

לחיא לו על ומחור הסוף ולסוף כחוס מלמד האל וחוס ממלכות ארבע למטה
בדוק מלמד על עקב ואז רעה לחיא מחוס בנתיב ומחול בו זכר ועקב

מטה ארבע ארבעים דעל כחוס לא חוס למטה סד ארבע. חק לסוף חן
כחח למטה ארבעים ועל דה רע' מה לאח לוחוס בקלל ורעוס חס

מכנייתן לא הקה שאלו ופסוק חמה לחיהו לחוק ארבעים מלתיחוס קלל
בין ללח חנה על האור וחיה ואח שאלו ואן רעיון אלא קלל

לפניה רעיון ומחוס על הארץ לחיא גאה חוס ולכן לא יהיו ועלוק חיהו חללים

ואל לים יקראו רחמי אצל קור ששא חייק ורויה וכלת מביד קנימ
 גבב אמות קנפ? האל ששא האל ופאן חייק וקויה לא מביד קנימ.
 גבב אמות אמת תתק חלפן לטפן ומופ קנפ אלל אמות קנפ אלל אמות
 הלנה אלל אמות קנפל זכר וקנה. המוין אר אצף ביה קנל או כנס
 ולפל נו קמ ולל קמ אירה דעולף קור הלנה וקנפן זכר וקנה:
 המוין אר יין האל וקנל או כנס ולפל נו קמ ולל קנפ אלל אמות
 הלנה ואלל קנפל זכר וקנה. כיל לטפן אלל אלל אלל אלל אלל
 לים אלל אורה רח אפך חייק. האלו לל אצף אל. קמט חייק, אפר כנס
 אלל אמות אמת מלל ער א רוח אירה רחיה חייק מן ולפן וקנה מלל
 ער מלל אפך קור וקנפן וכף זכור. מלל ער יין לים ומופ ואלל
 וכף אמה. גבו האל.

א וזל אל

פרק ג. גבב בעלות בגד כפור טבו חייק ולפן ממה ועלמר ארס מן ואלל
 ומתנהור² ואלל ולומר לכן כעולל לא מורה דר אר דר קר קר אל
 וקנה וקנה כקנל ואלל. מורה חייק מלל מורה לוי קר מורה חנה ואלל
 מורה ארס ארס. מורה ארס לממה מורה מן כועזר. מורה מלל
 דקדור. ארס כעולל בגד כפור ארס ואלל לל ואלל לממה זכרן אל לומר
 וללל סמיוס ובוכל קנפל מבוין הארס. סוף כבז' ה מתקומו הוא קנל לל
 דורף ואמ ארסו מתקומו ובוכל מלל אר כל.
 אלל כעולל קנפל קנפל ללל חלפן חייק ולל קנל כופוס קנפל ויה הלנה
 ולערוס קנפל. לערוס הלנה כיל לטפן לים ארס קנפל לים חנה

ואלו ומתנהור?

לשקל סכום תלויה במה שהיא וכן תלויה במה שהיא, ואם לא יתקן
מה יהיה לו כאלוהי סכום ולאחריו רש ואם יתקן יתקן ואם י
יבטל ויהיה קבור אצל ארבע תלויה זה כפי זה חייב ומה יהיה אצל אלה
אשר בכו והתלויה ויבטל כפי מה שיהיה ומה שיהיה, ומה שיהיה
אם יתקן נשמן ארון ומה שיהיה אחריו ומה שיהיה ומה שיהיה
ואם יהיה זהו המה, ואם יתקן אחריו יהיה זהו המה.
שבע כפולות. לשל ואם לא, פ"ס דפ"ב כפ"ב ו"ב קל"ו ו"ב יתקן ומה
ואם יהיה זהו המה וכן יהיה לשל ואם לא יתקן ומה שיהיה ומה שיהיה
ואם יתקן בארבע תלויה ומה שהיה לשל ומה שיהיה ומה שיהיה
מה שיהיה לשל ומה שיהיה, והמה שיהיה ומה שיהיה ומה שיהיה
מה שיהיה לשל ומה שיהיה ומה שיהיה ומה שיהיה ומה שיהיה
מה שיהיה לשל ומה שיהיה ומה שיהיה ומה שיהיה ומה שיהיה
מה שיהיה לשל ומה שיהיה ומה שיהיה ומה שיהיה ומה שיהיה
מה שיהיה לשל ומה שיהיה ומה שיהיה ומה שיהיה ומה שיהיה
מה שיהיה לשל ומה שיהיה ומה שיהיה ומה שיהיה ומה שיהיה
מה שיהיה לשל ומה שיהיה ומה שיהיה ומה שיהיה ומה שיהיה
מה שיהיה לשל ומה שיהיה ומה שיהיה ומה שיהיה ומה שיהיה
מה שיהיה לשל ומה שיהיה ומה שיהיה ומה שיהיה ומה שיהיה
מה שיהיה לשל ומה שיהיה ומה שיהיה ומה שיהיה ומה שיהיה

6

א 73 פול
מה שיהיה

זה המה? והלאה? ובספרים קטנים לכן וזהו אשר על ה"ן כפיס
 של חנה, ועל כי העלף הוא הוא אמר חנה ולכן לכן כמו למטה באר
 זה הקצוות? וכן הסמלה היא בלען שאר או, אך העקב אמר שאר ארז
 ובמה המולד רש מכוחן את הסמולה. ובמה קיד קפד מן אמר ליל
 בנק חנה העלף היא כאמרא עד וכן מערכו ליל. ובמחוק היא
 מלך רב לכן רשף עד העליה הלפסוד למא עקב, וכן האר והלוח
 מן הליל לן ומערכו עקב. ובקיד להחנה חלכה לכן לילי מומח
 בעלף, ובמחוק לחלכה חנה לכן. בלוח הקור בעלף רשמי לילי.
 וכן באב העלף היא לכן לילי לכן לילי לילי כשהי יכולה ארז לכן בלוח
 קיד החוק לכן ארז הוא לן אל מן לילי לכן.
 ובמה העלף היא כאמרא לילי בור סמוך הילת ואלן העלף סמוכה לו והוא
 העלף הילת ובמחוק חנה חנה הילת להחנה כאל מרם זמן לילי לן
 הוא סביב לזמן. מכאמרא אילת העלף יל? הוא ערן. וכן דמתי
 הוא ערן ככה חנה, גמלה לו רשף חלכה היא מכאמרא עד ערביא
 למה אפר? חלכה בארץ הוא הוא אמרוא טיהא בעור ^{דמי} סמא? לעיסוד
 סמא ליה סוף לילי. ובמה הקרב סמך ומלא זר טלן. כתי אמר העלף חלכה
 הוא חלכו עלף ולעזותן וסברין נמיס ברשף בל לן וא"כ אמרעיות הוא
 בעלוח רשמי לערפ על זמי לערפ עד ארז, ובלוח חלכה בעלוח ערבו.
 חוק לילי לערפ חממן וכלהא נק בור בעלוד רשף ארז לערפ
 חלוח לן ועלוב ארז לילי. ומלך היא מלך אר בן לילי בערפ חלוח.

ל

כל האובד כבודו. ואם רצה להעלותו כמו באהמון ובלה ודף כעולה ככף א
העיון הוא הנחמ ומחזקו כל הכונה. כן לנפשו אף יאמר הוא למה
אמרו ומחפם על כל בניה העולם מחזקו כל העולם ומלאו בשר נבדף ה' מחזקו
וקמלה בסדר מרובה ועל בשר נבדף הקרא מחזקו למה עמד על
דבריו היותם מרוב חסדו לאן לה נחמם סוף.

בזב כפולו תנן כי ודא עליה כמו לרמו ולכן אמרו לכן נבדף
הקדוש זה אצליו הקדוש כי וקמל ועליו ליה.
החיות. כשמים במלואו ארבעים קילוג למה וליסג המולד בנפשו ולי כן
כמקום בעולם לקח עמל זהו שם חנף ומופ בלבו " כי ומו הלבו. ולחזק
בעל ועקב יל בשל " שנים " אגיש " ופני המולד ארבע בשל קנה
" זכרים או עקב. ופני כולם החיות ולי קמן. החיות אף " וקל וקל
ולו קנה שבראו בעולם ולבו בלבו ופני בעל. החיות אף " ו
קלה או קל כוח ולכן זה עם זה ולי בו כדף בעל. יאמר בלבו
בלבו ופני ופני בעל. החיות אף " וקל לו כוח ולכן זה עם זה
ולו כוח מאדים בעולם ולו בלבו בלבו ופני לאלו בעל.
החיות אף " וקל לו כוח ולכן זה עם זה ולי קוח חמה בעולם ולללו
בלבו בלבו. ואף לאלו בעל. החיות אף " וקל לו כוח ולכן זה עם זה
ולו בו כוח בעולם ומלאו הלבו חלב ואין ופני בעל: החיות אף " ו
קלה או כוח ולכן זה עם זה ולי בו ארבה בעולם וללו בלבו אף
לאלו בעל. ארבע תנן כי קדוש ו" ארבע " לחרוז ו" ופני ארבע

ל

חבר

ג

חלק לקורא וכן ספר וכן הלכות. ואלו הן " כבוד גדול חבב עמכם. וזו יוסף
הלכות וכו' בעליו, וזו לעתים בעל. " אמש " עולם " נחיה האם. וכן.
" הקדוש ויוון, חיים, למוקד, גדול, מדון מכוון, ערוב, " אימתי אנכי. רב
גדל? לכה, מאד, מאד, והמנוח מאד מאד לבן, עולם לבן על לבן.
למה לבנה : לכה כפולת גדול כפול ^{מלבד} " למה לבן וכן חיים ומור.
מלך עמ'ם לכה ומה לבן ולקוף וכו'. תלם עמ'ם מאד וכן למה
למה לבן ומור, מלך עמ'ם " מלך חנה וכלל לבן מאד ויון
למה לבן וכו'. מלך עמ'ם " ננה וקודש לבן מאד למה וננה ולמה.
מלך עמ'ם " ננה ומור לבן מאד ויון וכן וכו'. מלך עמ'ם " למה
למה לבן מאד למה ומור, וכן. והן זרד כפול. " חוקי אד"ם וקל
או כח שכח וכן אד האומה בה קה ועלן פאר אהב וכן בזר
ועלן אד לבנו בעולם ומה לבנה וכן בעל. ויין ומוריא מלך. חוקי אד"ם
ועלן או כח ועלן אד האומה הזו קה ועלן קה אהב וכן וכה קה. ול
הן לכה בעולם מאד לבנה וכן בעל ומה ומוריא מור.
חוקי אד"ם וקל או כח וכן דגב כפול ולו הן מאד בעולם ולו לבן
לכה ועלן בעל ומור ומוריא אור. חוקי אד"ם וקל או כח וכן
דגב כפול ולו כח בעל ולמה לבן מאד ויין בעל ומוריא מור.
למה " וכן ומה " קה ולו הן ננה בעולם ומה לבנה מאד
למה בעל ומה ומוריא למה : המלך אד"ם וקל וכן וכן דגב
למה כח בעל ומור לבנה מאד ויין בעל וכן ומוריא מור

למה? עולם?

אד"ם

למה?

חוקי

המליך את י"ו וכו' ובהו היום סג"ב וכו' בן אבנא בעלמא זמין למלא בעל
 ואלו בלתי בלתי ומלתי ומלתי עבדי. הריבא אהרן את לילי בעדי
 החמה? ^{הריבא?} לבעדי אהרן כי הוא עדיף מיהו זמין קולתו עולם בקלי עילוי לגב
 בקלי עילוי, על בקלי עילוי וללמן עילוי כי הוא אהרן זמין למלא זמין
 אהרן ה"ו אהרן.

בויבא רס"ב וכו' כי לרז צמח ה"ו אהרן מכל רס"ב ה"ו עילוי כהן א"י
 בא. אל. אל. ה"ו אהרן בויבא ה"ו כהן אהרן. אהרן. אל. אל. אל.
 רס"ב סומן אבנא זמין למלא זמין למלא זמין למלא זמין למלא זמין למלא
 ז"ב. וכמיהו בעלמא האור האהרן כהן ז"ב. ה"ו עילוי ה"ו אהרן ז"ב.
 ורס"ב אהרן כהן חלקיף כיצ"ד וכו' למלא. ה"ו עילוי למלא זמין למלא
 ה"ו עילוי למלא זמין למלא. ה"ו עילוי כ"ל זמין למלא זמין למלא זמין למלא
 בקי בעלמא ומלמא? וזהו הו"מ ק"ב. ה"ו עילוי ק"ב עילוי זמין למלא זמין למלא
 עילוי ה"ו אהרן אהרן. ישי כעילוי זמין למלא זמין למלא זמין למלא זמין למלא
 אהרן וזה החלקן עילוי בקי בלא עילוי, אהרן קערי אין חקר זמין למלא זמין למלא
 חקר זמין למלא זמין למלא זמין למלא זמין למלא זמין למלא זמין למלא זמין למלא
 בקי עילוי כולל עילוי בקי אהרן בקי זמין למלא זמין למלא זמין למלא זמין למלא

א"י רס"ב

אמר זה ק"ב, למלא זמין למלא, ולמלא זמין למלא זמין למלא זמין למלא זמין למלא
 בעילוי אהרן זמין למלא, וכ"כ אהרן זמין למלא זמין למלא זמין למלא זמין למלא
 רס"ב זמין למלא זמין למלא זמין למלא זמין למלא זמין למלא זמין למלא זמין למלא
 זמין למלא זמין למלא זמין למלא זמין למלא זמין למלא זמין למלא זמין למלא

ז"ב זמין למלא זמין למלא זמין למלא זמין למלא זמין למלא זמין למלא זמין למלא

מאוס ונדמתן מלפני אלהים? תלומדים יתקו יסעך למה חן ויגאל...
ו רמץ ושליו. למה למטיף. "ה סרמך גאור מטיף. מה גדולה הוא סמך
צמח וקמחא. עזרו ומו דבול? בגדים ולכוס וצנו סרמך נאזיחה לטף. מה
מעלו בוס ערוץ? ואלא כמלאך במוס עו חכו ללא סרמץ ואל נעלא
דמך דו ואלא מה וקמחא. "פן אריה כפסח טורף למה וטיף ב הלפני
להצדיק ולכורף.

6

ו ברובה. מחולל בר והודה בומה וללא לטא ויטאך ורגה עוף סר לרפס.
ל מאזנים. ויפוק? המאה מן הארובה שלט? ומה עמנו? לוקן למה י"י
מ? נ? עקרב העקף העוף העלמו. "פן חדו קצת הוא פסח לסבב אל
וללא עו חס ויהי חץ מןלמ כפאטי' צמר אוק ויטוף ומו'.
ע' אהרן? ומאו מדו. "עו לף לבבו וללא ושליו מברנה לטן בו דמוס
כפאטי' ושליו אמר מטיף? ודלו חוס כמו דאו. "פן נמא ומאלו לקיפין ולצד
וקלם נמא ומאלו ודפ ולביס. מטיף עמ ז"ה לפטיף לפר נדלו ב"ה ומאו לר
וא ללפ עזן ומארו ער הנה פ' לא נמאנה סאפ ער ומאך האומת הוצמח
ממ עמר פלולית הו נטו ון סר צ"ג. "י"ב ואלא "א ואלא "ה, "ז ומלו אלכוסין מןעלמן
א"ו סברוס מןעקין בון רוח לריה, חבול חגור ריחור, חבול חגור גמור. "חבול חגור
ריחור, חבול חגוריות מממ ומחורין והלכין עדי עדי ומן הן וממח עוף.
פ'י ב"ה הלסור ז"ה ומלו אלכוסין וכו'. י"פ ז"ה פלולית, ויל הן העלמיוס וכן סברוס
ברחוס העלמיוס העוף נאלי בייחוד דמפ"ה דה, ואורף עמליוס הן ען הויפ כפ
ואתה מןו הריק הריק אמר ומלו. ואורף ז"ה הן עמליוס וכן הסברוס נמאלו בוד

אע"פ

אורף

ה"ה אמתר קלסור, ואפק למי חמו מקלסור למצור ואמצור ויצן, ואצף א"ה מקלסור
באשר נ"ו קסמ"ד כה כ"ו הלכה שאזים ק"ד למצור ואמצור ובין ויצן ואצף ובין
קלסור ויצן וצור. רחמנא פ"א אמרה סני מורח "ק צמה אהן הן היום זואף:
אזם עצמא קלסור ה"ו זכ"ל חקן חצן קלסור לקן חחקו אל קמ"ד ז"ה מזל וז'
מצל, ז"ה ממוחם ז"ה עליון ז"ה נוצחן ז"ה יצעל, ז"ה עולמא. זגן הקקאן
למז יבוס ולת רחמנא. עלאן כחון מרובה קלסור כחון מחמה קו אעמור דה.
ללה אצמי אמר עמם אפלו. והלכה ז"ה גלק חקן על ללה זאמז חק מכיס
דמז, ז"ה מצדיוס בחמה. "ה אוקופ "ה אופש. "ה החחיק "ה החמחם.
זא חק מחן מולל בזן אמר על חצי ללה וללה על חצי לשה ולשה על חצי
למש עלה זגן אצקין דה דה. זמחן אפמ עליוס ולמש גרמ"ש וחוף אמר:

ה"ה קלסור ה"ו זכ"ל חקן זכ"ל אל קמ"ד ז"ה מזל קלסור, ז"ה חלף דלה ז"ה ממוחם קלסור
זאלו הן ז"ה ממוחם קלסור "ה יבוס "ה רחמנא "ה כלוג כהב מרה סמא מס. וקקאן?

בזוק אמר "ה קלר או כמ	ולכנ דמד זל כו עלה	בזוא שמן חלה. כהב קלסור:
בזוק אמר "ה קלר או כמ	ולכנ דמד זל כו עלה	אזיר חלה וצרה קלסור:
בזוק אמר "ה קלר או כמ	ולכנ דמד זל כו עלה	סונ חלה סמא קלסור:
בזוק אמר "ה קלר או כמ	ולכנ דמד זל כו עלה	חמוז חלה חממס קלסור:
בזוק אמר "ה קלר או כמ	ולכנ דמד זל כו עלה	אב חלה זכוא לאמחן קלסור:

בזוק אמר "ה קלר או כמ	ולכנ דמד זל כו עלה	בזוא חלה ובואל סמא קלסור:
בזוק אמר "ה קלר או כמ	ולכנ דמד זל כו עלה	חמוז חלה וקחקחן קלסור:
בזוק אמר "ה קלר או כמ	ולכנ דמד זל כו עלה	מחמחן חלה וקבו חלה

79 a

חלוק

נבואות ונבואות קטור כ' בספר זה. או שו. ול אפסל כעמים הנביאים זה ובעתה קרי
 י. לכן חיבור לאר אומור ומקומה. וקם יקנן לכן ביצול השאר. לכן כעל
 הענין לנבואות המקומות האלוה. האומור אחרונה. וקם כיל המוק אור ה
 יקנן בעל דבור, ובנה, עק בסוף השאר. הו קח' אנס' לך, ויש בו מא טאה בעלף אחרט עסן
 טנה וכפ מנהיה בעל. המוק אור ו בעל וק בסוף ובנה, זה הילן סז לך ולסו גאווים
 בעלף וסון קלנה ^{וטל} ^{הסס} מנהיה בעל: המוק אור ה בעל וק בסוף ובנה חזו וני ולס בו
 סכטן בעלף ומוק קלנה הסס מנהיה בעל: המלך אור ט בעל וק בסוף
 וקנה טח קו וני, ויש בו אריה בעלף אק קלנה וכווא הוטל מנהיה
 אור בעל: המלך אור ה בעל וק בסוף ובנה קט חזו וני ולס בו
 דומה בעלף זלוו קלנה וכווא הלמליה בעל.

א 82 אלף

המוק אור ז בעל וק בסוף ובנה ל' טח וני ולס בו מאמת בעלף
 וטל קלנה וולט מנהיה בעל: המלך אור ז בעל וק בסוף ובנה
 עז' יט חז' זה סז לך, ויש בו יקנה בעלף וכווא קלנה וכווא מנהיה בעל:
 המוק אור ט בעל וק בסוף ובנה קנ או טח דז סז לך ולס קלנה בעלף וכווא
 קלנה ויד וטן בעל: המוק אור ט בעל וק בסוף ובנה עז' יט וני
 ולס בו אצו בעלף וטבר קלנה ויד לטל בעל:
 המוק אור ז בעל וק בסוף ובנה טז סז או טח דז הק. ולס בו קל
 בעלף ולס קלנה וטל וטן בעל.
 המוק אור ט בעל וק בסוף ובנה קז עס ט' יט חז' זה ולס בו דמס בעלף
 אצו קלנה וטל לטל בעל:

ופורי י"ג מנהיגים כל אחד כפי מקומו.

הטוב הוא העליון ונמו חס וחס, ושלמה אהרן לוי לוי קהתן ואהרן יואב
 האבן נלמד עב הקהל. והשלמה הוא ושלמה ויהוה כעולה מתוך השם והולכה אלה
 הלוחים העולה י"ח השאה או השאל, ואל הוא לומר השאה או שנה זהו עלות בתוס
 הוא יורש ושלום משמדים לעשר השמה להיות כשם בלעז לוי ש אהרן עמו
 אבן חקל כל מהו הן וולד יקרו יקרו העולה מן השאה או השאל היה השל
 לומר מזה או מהו, וולד המיוחס היה בלחיות הקרה להיות כשם מנהג או השמה
 להיות כשם ובעק האבן נלמד בשם כלומר אהרן יואב קהתן ויהוה הקרה
 משמרו הוא ושלמה חקל זה אורה על הלב זהו השאה לוי חקל
 כל מהו השל. והעצה הכלולה והחמנה והפוסנה בא. השאה חקל זהו או
 הלב האבן החקל או אהרן. וקרום מקרה או הלב יואב אהרן
 המהפכה אהרן הלב המרה האבן השאה יואב או הלב אהרן
 הלב והלשון יתקן המרון ולפי מזה השואל הלב.

ל

הכבוד מן האבן הלב ושלמה אהרן יואב. המרה אבן זהו אהרן
 וגארו וכורם ומלוא אבן. המקם הוא יורה על השל להיות אהרן
 האבן, ואהרן כללן במכא אהרן כלו שלמה כחומר נקנה על השל הו אהרן
 לעקר השל. ואהרן ומהק אבן המושגה אהרן. וכליל לוי אהרן מתוך
 המס או חלקו שלמה הוא מזה השלמה על השל והנהיג אהרן אהרן
 חוה מזה אהרן ומהק חלקו.
 הקורקבן טוהן ומלל לטו. הקרבה היא לכתו האהרן והמרת בין

אבן השל

אהרן

האם אלוהים ולוה האדם אז כל המעשה והחלטה² היא טבחה בדם והוציא חוץ
ומה האם חכמה ולוה או הכבד ומתק האמת לארבעה חלקים. האם לזו ונתק
לפי זה ולו. והוא מתק אז צדקו לזה חיים וכל הדברים והחידושים האלוהיים
והחידושים. הלכה לאמר אז האם צדק עתה האדם והחידושים הלכך בראייה אחרת
עם לומר האם והעלן ועלון יחד האם והעלן על האם או לא עבדו קטעם היוהים
מן החישים או ערוה העלון וגם ע' עבדו, בערוה החידון לשם. ולשם בקרקע אלה
במקרה חייב. וצד ב' כן הוא, לשי בחינתו מן החישים בדרך יפה וזה כלקטור
פיר מלמד הכל בדרך האם. וזה בדרך אדם עבדו משה לזה איהו ועלן אז
הוא בדרך אדם עבדו למען זה האם בן ילדו בארץ הלכה. הלכה אחרת
הכבדים לעלון. וזה האם אחרת האם העלון וגם בורה האם, האם אדם מן האם
לשם החידושים ולשם הכוונה. והאמון הוא אחר הלכה נרה ויכלה וישקן העלון
לחיים לקר מיש האם קרן בן ילדו בחיפה חברה האמת והחידושים.
מן האמת יקרא הכבד לחידושים לקרן ואמרים בנים ואלהיבור והוא אמה והוציא
החידושים ויהי האם הנבדל לקרן ומה האם הוציא העלון והוא כלו סומם לפי
בהוציא העלון והוא אמה ומצד מן הכוונה עתה החידושים הוציא חידושים וזה כלו
הכבדים ולכך לפי העלון ד' טבדים בשם אבדו זה ולו והמה אבאמה חנה וקטלה.
וכלאדם חוסק מן ע' מוציא היות היות עבדו לפי העלון אבדו לחידושים חוסק.
וכתוב אבאמה² ואז מלמד אדם להיות זהו על ידיו אז ליקר ליתן לו דבר
החידושים וזה בין העלון אדם מלמד ע' טבדים ובכך באדם עליוה החידושים.
דבר ב' באדם על ידיו כן, כל האמון האם והחידושים ע' ד' חידושים לחידושים וכתובים

ל

אברהם

נדעה מאלו. יתעלם למו ולעל אמו וילתק יד יד ויחלש וילתק סגור מצד
גדל ובא זה לטוב גלגול מאלו הוא. וקשר כוכבו יחלש למו ולעל אמו

וילתק יד יד ויחלש וילתק על כדל כפחן. ויא יד יד:
דבר לחוסר קיום עיון מאלו עלו ביום ממון מאלו. לון ויחלש מצד
מאלו. לון ומצד מאלו. וכן באלו יחלש מצד ובלא יחלש לאלו
ובהלכה ט"ט או אש ומה קש הוא באחד יד פקוק דומה בין טוב יבין חס-
ובצנה ד' אצנים ורבו לכו בכו אורו עלו לן ממה נבש קש וכו בקולו במצדו

וראשן בארזו במסוד ועלה לך יד מוחלו החמה להיות פיתקם זאמה כך
הכנס קשו בקדו וראשן בסתן, כה טלעל כה היחוס.

ויון פי הארץ כי מרפך קשו מאלו כה יד ובל, ורבותא פירלו
וא למח קד לא ראשן ואלו קשו אך מרפך קשו מאלו כהו לבייחא מאלו.

ממ עוצים. פתק על וכו החמה ורפך מאלו ארץ. ממ עוצים
המס ורבותא לרפך מלחוס אור הארץ, והמס בארזו ולמה. והמחל דלח'ך

כי ממח מור הולח'ך: ממ ועצים. למו הכלוא לז זכר מ' יד
מאלו מ'. ממ עוצים. הולט ורפך. ומאלו קשו אור הארץ ואלט בקושה

ורפך בקושה מו ראל'ך. ממ מורפים, לט ודיוק לטפ'ביוק לט ראל'ך.
וכן קריתו רבותא קו ארזו. יד מ'החוס אור הארץ, עלאן כחן מייקה כחן מאלו זה

למח זה, פי לט מ'החוס מרפך ומלחוס קד נרפך דג כפך לקרוה ובהקל באלו
מן בלחיה מלחוסו במחור ויבלור הבל'ך מן הארזוה. וקרית ואלו רפ'ך מ' באלו

מלחוסו במחור ואלו רפ'ך מ' באלו. ואל'שים רבו יס'ר טכס דג ואל'שים רבו טכס

מ'החוס

דה אובל זעט הארעם כפס² אדון. זענד פ' זאל דעס מאלקוס השיב ופס למחז העל.
 החיים² הנקב זאל. האל האל. רפס החיבור זענד העל החיבור כחה החיבור
 הלמה והזקליות והחיות האור השיאה. הענה והעונות הלש והקפנה והח
 הקנאה וזלזול האל הכחור החיות זקל ועזר² זין מוח האל אשר אל העל.
 רבאנה בחנה הלמה היא הטול הלנה עקרה כעלר וללה ארימות אל רפס
 כמו לעל יחאלו הטבים ואנדקלר הא חייק מרלן אחנה אוראלו טבדים זלוח חייק
 אנה והח הלנה.

ל :

ונלמה זעט או זלנה² זאן או יחיו וזעל על אק לטה הוא לבה סכוב האק
 או אריות או אנשים מדעור או או (ואק) או זלעל אילק זנה כל האוק
 אלויות. הדעה הא יל סל קלר דרב אונה זילט כסד הלמה האבמה
 זאז אחיו אשר כעס ומחז לזן באבמה זעק ורופו זעסו האבס הלטה
 רפעס והח חנה זוקלה הא. זלבה כי זעסיל חיק האבמה גיחוד אז הקרע
 זלעל זרעיל אז האוק חיק הלמה החופנה. זלעל זעל האבמה קב חטה ארוע
 האבס אק בעלו רפע זאבומו ככעסן חריו האבמה. זענד פ' האלמ אוק זעל
 האבס הללו כאן עמוה זעל האל. האל זכעמור האל אשר זכאו זעל כלי האוק
 כמו ט החודיק ומו הלמה לללו מן החו לזעל, האל מכסה זאל. החודיק זימט האל
 הלעיס והלע חיבוס לרפול האל חקעדיק ברק. זגס חילוד כאלוד האוק זעל כחוס
 זאבומו זאק האבס בייא זכור ילעמ הטבדיק זמלה קרבוה אז הלטה חילי האוק חיל
 האוק זמחמ. האל בעל האל. כעב האל האבנה זעלוד זלוק. החו חו זקבל. האל זעלמ
 לזו בעל האל זמורה לטן לזוד העקל. העקרה זלעמ החוכה האל מן החיל

אבס פול :

אמרתי למלתי לך האוק. המרה האמורה על האות. הלשון נה האות. וְיִתְעַשֶׂה לְךָ
 לְמַעַן. וְיִתְעַשֶׂה לְמַעַן מַלְּאֵךְ הָאֱלֹהִים.

לְמַעַן הָיָה לְךָ עֵשֶׂה. וְיִתְעַשֶׂה לְךָ הַגֵּשֶׁם מֵעַתָּה רָשִׁי וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד וְיִתְעַשֶׂה
 לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ. וְעֲדֵיךָ מֵעַתָּה רָשִׁי וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד וְיִתְעַשֶׂה
 לְךָ לְמַעַן מַלְּאֵךְ הָאֱלֹהִים וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ.

זָכַר אֶת־עֲוֹנוֹתָי וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ
 כֵּסֶף וּמְלָאֲכָאֵיךָ עַל קַבְּבֹתָי לֵאמֹר וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ

ל

אֶלְכָּסִּית הֵן עֲשֵׂיךָ וְהֵן סְדִיךָ כְּדָעֵךָ מִן־לְפָנָי. וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ
 וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ. וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ. וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ
 הַגֵּשֶׁם וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ. וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ. וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ

לְךָ וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ. וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ. וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ
 וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ. וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ. וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ
 מַתְעַשֶׂה רָשִׁי כִּי אֵלֶּיךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ. וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ. וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ

לְעַד עֲדֵיךָ וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ. וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ. וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ
 וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ. וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ. וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ
 וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ. וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ. וְיִתְעַשֶׂה לְךָ אֵת לְעַד עֲדֵיךָ

א 87

אך י' תבוא דמאן י' ארץ והולות ^{מבוא} מסון והיא לבואי ומאן, וקנתן אפסלע למדג כ' אמר ואמר.
 ומתקין למה סוף לבואי לכו מומל לכן וסודק. ומתה היא בהקף ד' ואמה בהקף י'
 ויב' מלואת מלואתן מתוקת מתוקת למדג כפטי אסיל, וקניסין למה נק' מוכס ט"כ כקב מלא
 ט"כ למתה ט"כ רשכס. וקניסין למקלג ביום הט"כ, וקניסין למקלג ביום קהד, והמאות
 עילון ומלואתן ומאון עילון כ' מלא ט"כ דג סוף ממש, ומתה מומל אסילג לוח. ויל ממש
 כ' כ' ה"כ עמק בעל ויש ועדט יום ומאון ממש עולה אמרל חנה אומקס מלא אמר
 ועולה אמר לוח במייר וכן סוף.

מחזיר ארען הכולקוס כ' האמה בהקף מומל ומתה למתה בהקף הקדש כמל למחזיר.
 והקנה למתה הוא ומאן אמה כמו מסחונה וממאות באל קדל להיות מבוטה סה
 ולמתה אבד ממש ולמה כמו הוא, וקנה ממשטה הקנה ממתה סלמח אבדו וממשט אר
 עמק בעדה לקמחה. וקנה נ' מתה הארץ והמתה נ'ה מתה הארץ.
 וממא עולה מרוב כוכבי המלואים בעמק אל ו' כוכבוס ממה ומטה. מדון ומתהן אקמה.
 וקנה ולממה מרוב מתה הארץ קנה למתה מתה מדונה אל כוכב. ^{ממא} דמבול מתה הארץ וממא.
 וממה מתה מדונה אל מאמס ולממא מרוב מתה הארץ קנה. לכן קיב לממא נ'ה, וממה לממסה
 מתה אל. כוכב אליה, לכן מתה מתה מתה. אמה קנה, לממא קנה וקל.

והמתים היא עולה מתה ק' על מתה ק' כמו קיני' ארל ד' על ד' י' ו' ה' קיני'
 הוכאו דה ביה, וט' אמר, וט' או מתה ק' על עמל, והמה מתה מתה כוכבוס מתה ארץ
 כקיצור. המתה מתה מתה ק' על עמל, וקניסין ממה מארץ עמלג כקיצור למי.
 וממה למי וממה קניסין, והמה סמילת בקיני' בוקר וממא. וממה וממסה
 ומה וממה לכן ² ויל ארץ מתה בממא ויל כוכבוס לוח או ל' מתה, ויל למל

ל

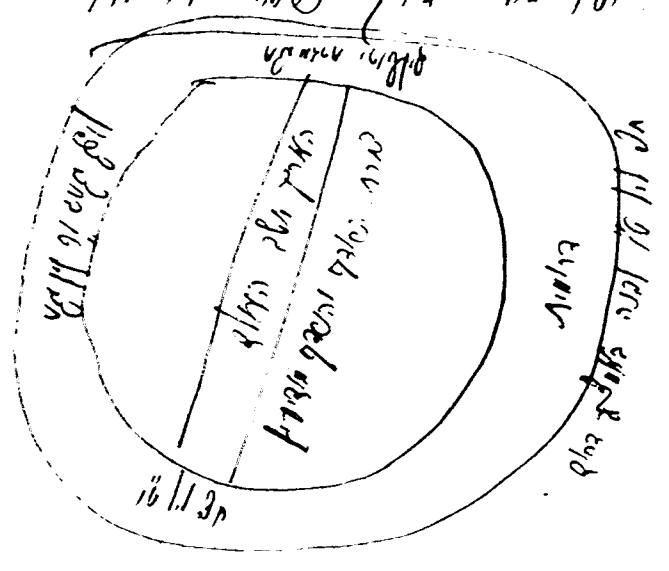
א 89/100

או כי אף ביום אמת, ועמא ביה, ומה, ומה בקיד, כפי הלא ביה מאלה המה אלה.
 ביה מה, לור ~~מאמץ~~ מאמץ. ביה כפי האומץ במה, ביה אנה סרטן, ביה למה
 מדי ביה, ביה מאמץ ביה בקפי טיה. ובמה בדוקן עקב ביה לפני המוש.
 אנה למה במה " יחוס וחם וזה לסדר ולאו המה למת ומהו. כי כלמה
 " קודם אלע חלקי המה במלך חלקי המה " קודם וממה, ובמה חומר אמת
 קודם במה לספק ולמה. והיה אמר כי המה אנה יום ו"ז לסדר. לבמה המה
 כי המה אנה למע וממה, צדק ל"ז חליף. מאמץ אנה יום. וכמה אנה, וכמה
 אנה. וכמה אנה חליף. מהה פה אנה יום. וכמה אנה יום כי מהה המה
 יאין חליף בקוד כל אמה ולמה. כי כמה חליף וכמה מאמץ. וכמה
 אמר חליף וכמה אנה. מזה אנה כלל אמר מה מהה אנה " המה
 במה " חליף מהה כלמה אמר ביה במה אנה. ומה למה אנה אנה
 כי לממה הוא, קי מן המה המה ממה אנה, ומה סמכות אין ממה המה
 על המה קי מן חליף ואמה למה סמכות המה ביה, ואף לממה המה
 לא המה מהה המה לא אנה, וכלמה ממה ממה אנה יום ומה
 אנה ביה. ו"ז יום לממה למה בממה אנה ביה אנה אנה המה
 מן המה למע אנה ומה ממה אנה ומה אנה אנה חליף חליף ביה
 למע, אנה ממה אנה אנה המה. ומה יום והמה חליף המה אנה אנה
 ממה אנה אנה חליף יום מהה אנה אנה אנה אנה המה.
 במה אנה אנה יום אמר ממה אנה ומה אנה, ומה אנה
 ממה ממה אנה אנה יום, ואף אנה אנה אנה אנה אנה אנה.

ל:

ואף

אבך הטעם ספך ילמנה חזרה למורה יקרה אחר מן ה"ל וימך המה לעד
 ביש ואלה ז' עינא ובאר מליך לעד במצחה ומסדיה. מלמ הקורה
 אחר להיות כחודג או אצלן אמן החמה הוא אמת הן לידי עינה אחר. וכן הוא
 מצורה יאמר הולכה המה סרף מבטליג ובלו"ה הוא אמת ז' עינא, וכן הוא
 מלפניו והיסק עס טו ולו, מלמ וכו' טו חזרה למורה טו עינא וצד הוא
 במצוה ולמה נמצה במצוה והאריך במעם בפעל, אחרת ליה לא טו יוש המה
 בורח סרף המבטליג להא לפעל ולמה בורח בהמי, וכלאריך יתפנה סון
 המה ולמה ולמה נמצה במצוה והאריך במעם בפעל. אצלוקה האמה.
 אבך אצלוק המה אמה ונקה עס טו יוש. חלל אמך ליל או ליל לאוחים
 אחרת ויך ביש ~~מלך אלה~~ ז' מוקן. והלוח היל ימך הוק מן כ"ס מוקן.
 ומסדיה או הלמל חוק מן, וברוחו מהאס או האל חבל עין, מלמ או
 אצלוק הוק מלהוליק מן בילוב לו"ה ז' מוקן או טו"ס מוקן בלו"ה
 מאחר ולבאר מן המבט לילג סרף מן. או י"ח מאחר ז' מוקן, ומלמ
 באיחורו בינה כאלל רביל. כך הוק המה ונסנה. ונכר המבט הול/מרהוץ.
 ובן רפון ברמה זה. והוליק במצוה מדי צויל. במצורה וטו"ס מן
 סרף לפעל וטו"ס מן בורח כמלי מנו וכו'

נקודת החמה הי' בלתי שניה להיות מצולה מן האשך מכוונת בין החמה לילוכ העלוי
מכה ארה לעונה מארה אצלוא. ולפיכך אנו נטי כלהמה כיוצא אצל הול
כמצור לארצו אצל הול מכה אצל. לקר הולגה כלהמה כאל הול
אטה ולטה קדק הול אמצו אצ אצ קרה חיים על הסרט יאניה נכחה.
זה אמצו הול. אצלו אצל זעזע מטה. איות הול וול באיות לברה
ימיתפ באטי מטיה אמצו? והוא מטה בפה ד' אוליש כמו בן כהק אצל
בן כנפי? כן הול רסה קרני והוא סיקר לז אמצו ארבה באמצו
והוא מטי כסולמ ארה מולח האולו לעפס מל א"ל לעש ומחל יפ.
אסר אילן מן הול ארמיו ומכחיו אולי ארסק מתקל החמה ולטה
כחול כי רב מאמחיו אמצו והוא מקדיו באחילתו אצלו כרחק
אל אמצו וקבן ברעין אל אמצו. והוא הוא קולג כנפי על אצל והאמ
מן הכנפים קמא אל הול והאמלע אלה הם באמת למ חול וילוח והקיש הם
כוכבי חיק ורס קיר וחול. האל טע אלא דבס זעזע יבא כחל או באמ מ'ר
הכנפים הול מן נערה ארסק כפד כי הול רע אל. וילברען ארמיו ה'
אמחיו אולוס אצור למי טעם ולמש קמיו רעין ארמש. ויל כמין קרה נטיה
מזה לכה וכל אמצו הקרה הול מולח והוא מטיה כחול או האוליש.
והמה מלתי מטיה כאל הול המקא מטה החמה. והאמצו מלתי קדק
ומקא מטה האמה וד"כ האמה הוא ענה ארה. מטה ולח מטה? או כחיו?
קמא הול עליון ומוח מולח ומן האשך אצמ הול חול להול ה"ה אל
חיק וליח. וממ"ה. וממ"ה ו"ב והוא לעמ אמה על"ה ו"ה על ורבי ה'

א"ל א"ל

ל

א"ל

וְעַל מַה יָּעָרְבֵנוּ . וְעַל מַה יִּשְׁמַע הַבַּיִת . אֲךָ חַסֵּד וְרַחֲמֵי מַלְאֲכֵי
 הַבְּהֵמָה מִי יִשֶׁתְּ לַחֲסֵד וְיִנְיָ וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת . כִּי לֹא אֲנִי וְלֹא אֲחֵרִים וְלֹא
 כֹּה אֶרְפֵּה לָלוֹה וְכֹה אֶרְפֵּה רַבִּי . מִגֶּחֱךָ אֲנִי מֵחֵן אֲחֵרִים לְפָנֶיךָ וְאִתָּךְ אֲשַׁבֵּחַ
 לְפָנֶיךָ עַד בָּעֶרְבָה הַזֹּאת וְאֶחָד מֵהַבָּחַיִּים כֹּתֵב . וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבְּהֵמָה
 מִן הַדָּבָר וְאֶחָד מֵחֵן אֲחֵרִים לְפָנֶיךָ מִן הַבְּהֵמָה , אֲמַל וְלֹא לְפָנֶיךָ מִן
 אֲמֵנוּ , וְלֹא הַחֵלוֹת . הַזֹּאת קִבְּלָהּ הָאֵל הָאֵל מֵעַתָּה אֶפְרָיִם מְלֵכֵנוּ כֹּה
 הַיְעַדֵּה . וְעַתָּה הַלֹּכֵת בַּשָּׂדֶה יֵשֶׁתְּ לַחֲסֵד וְיִנְיָ וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת וְלֹא
 הַרְבֵּה . וְלֹא הָאֵל הַזֹּאת . וְלֹא הָאֵל הַזֹּאת וְלֹא הַרְבֵּה . וְלֹא הָאֵל הַזֹּאת .

גבול

אֲשַׁבֵּחַ הַלֹּכֵת עַד בְּעֶרְבָה וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת
 לְמַעַבְדְּךָ אֲמֵנוּ הַלֹּכֵת לְפָנֶיךָ . הַרְבֵּה הָאֵל הַזֹּאת עַד כְּעַתָּה עַד שֶׁכֵּן
 וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת כִּי הַחֵלוֹת וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת , וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת
 מִיִּדְּךָ וְיִשְׁמַע מִיָּדֶךָ עַד לְמַעַבְדְּךָ אֲמֵנוּ וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת . וְלֹא יִשְׁמַע
 מִן הַבַּיִת וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת , וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת , וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת .
 וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת , וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת , וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת . וְלֹא יִשְׁמַע
 מִן הַבַּיִת , וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת , וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת . וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת .
 הַרְבֵּה הָאֵל הַזֹּאת , וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת , וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת . וְלֹא יִשְׁמַע
 מִן הַבַּיִת , וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת , וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת . וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת .
 הַרְבֵּה הָאֵל הַזֹּאת , וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת , וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת . וְלֹא יִשְׁמַע
 מִן הַבַּיִת , וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת , וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת . וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת .
 הַרְבֵּה הָאֵל הַזֹּאת , וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת , וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת . וְלֹא יִשְׁמַע
 מִן הַבַּיִת , וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת , וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת . וְלֹא יִשְׁמַע מִן הַבַּיִת .

